

СТЕНОГРАФСКИ ДНЕВНИЦИ

НА

XXIII-ТО ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

I РЕДОВНА СЕСИЯ

Брой 2

София, сръда, 4 ноемврий

1931 г.

3. заседание

Вторникъ, 3 ноемврий 1931 година.

(Открито отъ подпредседателя Н. Захариевъ въ 17 ч.)

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е :

	Стр.		Стр.
Отпуски, разрешени на народни представители	23	здраве относно убийството на Никола Кофарджиевъ и ареститъ въ София и провинцията. (Съобщение)	24
Избиране делегация отъ народни представители по окръжи къмъ депутацията по поднасяне проекто-отговора на тронното слово на Негово Величество Царя.	24	2) отъ народния представителъ Л. Станевъ къмъ министра на вътрешнитъ работи и народното здраве относно конфискацията на в. „Земледѣлско възраждане“. (Съобщение)	24
Законопроекти:		Случки:	
1) за временни удържки върху заплатитъ на държавнитъ служители, на служителитъ при изборнитъ и при общественитъ учреждения, както и върху пенситъ за изслужено време презъ 1931/1932 финансова година. (Съобщение)	24	1) изключване народния представителъ Александъръ Наумовъ за три дни за неизпълнение нарежданията на председателството — говорене, безъ да му е дадена думата	21
2) за опрощаване глобиѣ за закъснение върху прѣжитъ данъци, данъка върху материалитъ, отъ които се вари ракия, и акциза на виното. (Втобо четене)	24	2) отмѣнение изключването на народния представителъ Стаматъ Ивановъ, изключенъ въ 1. заседание, понеже въ тоза заседание той е отсъствувалъ, а въѣсто него да се счита изключенъ народниятъ представителъ Сѣби Димитровъ.	24
3) за допълнение закона за Българската народна банка. (Съобщение)	36	Изборъ-проѣрка. Докладване избора, произведенъ въ Елховската избирателна околия и утвърждение	36
Питания:		Дневенъ редъ за следващото заседание	37
1) отъ народнитъ представители А. Пеневъ, Л. Станевъ, С. Ивановъ и Г. Костовъ къмъ министра на вътрешнитъ работи и народното			

Председателствувашъ Н. Захариевъ: (Звъни) Откривамъ заседанието. Присѣствуватъ нужното число народни представители, заседанието е законно.

(Отъ заседанието отсъствуватъ следнитъ народни представители: Аврамовъ Аврамъ, Ангеловъ Иванъ, Ангеловъ Станъ, Бошнаковъ Тодоръ, Бояджиевъ Асенъ, Бояджиевъ Стефанъ, Василевъ Григоръ, Василевъ Його, Ганевъ Георги, Георгиевъ Трифонъ, Говедаровъ Георги, Гюровъ Лона, Данаиловъ Георги, Деневъ Андрей, Деневъ Сѣби Димитровъ, Дичевъ Петко, Доброволски Стефанъ, Дойчиновъ Никола, Дочевъ Момчо, Драгойски Иванъ, Ивановъ Борисъ, Казанаклиевъ Георги, Калфовъ Христо, Караджовъ Костадинъ, Кировъ Стаматъ, Константиновъ Тома, Косевъ Костадинъ, Костадиновъ Костадинъ, Кънчевъ Теодоси, Лоловъ Сава, Ляпчевъ Андрей, Малжаровъ Рашко, Мечкарски Тончо, Милановъ д-ръ Кънчо, Мустафовъ Али, Напетовъ Петко, Нейчевъ Адамъ, Неновъ Атанасъ, Панайотовъ Петъръ, Пенгивевъ Антонъ, х. Петковъ х. Георги, Петковъ Петко, Поповъ Еню, Рангеловъ Раденко, Рафаиловъ Филипъ, п. Рачевъ Иванъ, Русиновъ Костадинъ, Сакъзовъ Янко, Сапунджиевъ Никола, Сарафовъ д-ръ Ангелъ, Стамболиевъ Никола, Станевъ Митю, Стойковъ Апостолъ, Стояновъ Георги, Тахировъ Хафузъ Юсеинъ, Фили-

повъ Стоянъ, Хайруловъ молла-Юсеинъ, Христовъ Трайко, Цановъ Стефанъ, Цачевъ Цачо, Цокевъ Герго, Чирпанлиевъ д-ръ Никола, Шонговъ Георги, Юртовъ Георги и Якимовъ Тодоръ)

Бюрото на Камарата е разрешило отпускъ на следнитъ народни представители:

На г. Александъръ Цанковъ — 2 дена;
 На г. Адамъ Нейчевъ — 3 дни;
 На г. Тодоръ Бошнаковъ — 2 дена;
 На г. Теодоси Кънчевъ — 1 день;
 На г. Христо Рашковъ — 1 день;
 На г. Петъръ Панайотовъ — 2 дена;
 На г. Аврамъ Аврамовъ — 4 дни;
 На г. Тончо Мечкарски — 4 дни;
 На г. Апостолъ Стойковъ — 4 дни;
 На г. молла-Юсеинъ Хайруловъ — 5 дни;
 На г. Василь Димитровъ — 2 дена;
 На г. Христо Родевъ — 2 дена;
 На г. Георги Шонговъ — 2 дена;
 На г. Костадинъ Костадиновъ — 1 день;
 На г. Стефанъ Доброволски — 4 дни;
 На г. Кирилъ Славовъ — 1 день;

На г. Филип Рафаилов — 1 день;
 На г. Иванъ Ангеловъ — 1 день;
 На г. Али Мустафовъ — 2 дена;
 На г. Рашко Маджаровъ — 3 дни;
 На г. д-ръ Кънчо Милановъ — 1 день;
 На г. Христо Статевъ — 5 дни;
 На г. Никола Сапунджиевъ — 4 дни;
 На г. Стоянъ Омарчевски — 1 день;
 На г. д-ръ Ангелъ Сарафовъ — 2 дена;
 На г. Георги Чернооковъ — 1 день;
 На г. д-ръ Никола Думановъ — 1 день;
 На г. Петко Дековъ — 1 день;
 На г. Георги Стояновъ Георгиевъ — 1 день и
 На г. Георги Геновъ — 2 дена.

Съобщавамъ на Събранието, че е постъпилъ отъ Министерството на финанситъ законопроектъ за временни удържки върху заплатитъ на държавнитъ служители, на служителитъ при изборнитъ и при общественитъ учреждения, както и върху пенситъ за изслужено време презъ 1931/1932 финансова година. (Вж. прил. Т. I, № 1)

Този законопроектъ ще бѣде раздаденъ на г. г. народнитъ представители и поставенъ на дневенъ редъ.

Постъпили сѣ до г. министра на вътрешнитъ работи и народното здраве следнитъ питання:

Отъ народнитъ представители Андрей Пеневъ, Лазаръ Станевъ, Стаматъ Ивановъ и Георги Костовъ относно убийството на Никола Кофарджиевъ и ареститъ въ Софий и провинцията.

Отъ народния представитель Лазаръ Станевъ относно конфискацията на в. „Земледѣлско възраждане“.

Тия питання ще се съобщятъ на г. министра на вътрешнитъ работи и народното здраве, за да отговори.

А. Наумовъ (раб): Искамъ думата.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Моля Ви се.

Пристапваме къмъ първата точка отъ дневния редъ — избиране делегация по окръзи за поднасяне отговора на тронното слово.

Бюрото на Камарата, въ съгласие съ правителството, опредѣли лицата, които ще представляватъ окръжитъ при поднасяне на Негово Величество отговора на тронното слово, ...

А. Наумовъ (раб): Искамъ думата.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Ще Ви дамъ думата следъ това. — ... ведно съ комисията по отговора на тронното слово и бюрото.

Бюрото на Камарата предлага следнитъ 16 души отъ окръжитъ:

1. Бургазки — Петко Чорбаджиевъ;
2. Варненски — Георги Стояновъ;
3. Видински — Милко Бечевъ;
4. Вратчански — Иванъ Симеоновъ;
5. Кюстендилски — Димитъръ Богдановъ;
6. Мазанлийски — д-ръ Атанасъ Бояджиевъ;
7. Пашмаклийски — Георги Шонговъ;
8. Петрички — Иванъ Инглизовъ;
9. Пловдивски — Стефанъ Петковъ;
10. Пльвенски — Стоянъ Джабарски;
11. Русенски — Минчо Дилиновъ;
12. Софийски — Христо Чолаковъ;
13. Старозагорски — Стамо Пулевъ;
14. Търновски — Никола Алексиевъ;
15. Хасковски — д-ръ Димо Бурилковъ;
16. Шуменски — Петъръ Панайотовъ.

А. Наумовъ (раб): Искамъ думата.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Моля Ви се.

Кои то одобряватъ тѣй предложениа списъкъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

А. Наумовъ (раб): Искамъ думата.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Моля Ви се!

А. Наумовъ (раб): Г. г. народни представители! Известно ви е отъ пресата, че на 30 м. м. вечерта...

Председателствуващъ Н. Захариевъ: (Силно звъни) (Тропане по банкитъ отъ мнозинството)

А. Наумовъ (раб): ... въ София на улицата бѣ застрелянъ секретарятъ на Българската комунистическа партия Никола Кофарджиевъ.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: (Силно звъни) Нѣмате думата.

А. Наумовъ (раб): Надъ 100 души работници сѣ днесъ въ Дирекцията на полицията ... (Продължава да говори вербѣлъ силно тропане по банкитъ отъ мнозинството)

Председателствуващъ Н. Захариевъ: (Звъни) Кажете си името.

А. Наумовъ (раб): Александъръ Наумовъ.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Моля г. г. квесторитъ!

А. Наумовъ (раб): Искаме работническа анкета, за да се установи инквизицията въ Дирекцията на полицията. Искаме премахване закона за защита на държавата и премахване режима, който продължава отъ времето на Сговора. (Рѣкоплѣскания отъ работниците)

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Народниятъ представитель Александъръ Наумовъ, възползуванъ отъ това, че отсъствуватъ г. г. квесторитъ, не се подчини на нареждането на председателствуващия Народното събрание да не говори, безъ да му е дадена думата. За този произволъ азъ предлагамъ да бѣде изключенъ за три заседания.

Г. Наумовъ! Имате думата за лично обяснение — защо говорите, безъ да Ви е дадена думата.

А. Наумовъ (раб): Г. г. народни представители! Ние искаме лѣкарска експертиза и работническа анкета за състоянието на арестуванитъ въ Дирекцията на полицията, които сѣ подложени на звѣрски побоища отъ полицията. (Тропане по банкитъ отъ мнозинството)

Председателствуващъ Н. Захариевъ: (Силно звъни) Обяснете, защо говорите, безъ да Ви е дадена думата.

А. Наумовъ (раб): По този поводъ ние протестираме, защото на питането ни нѣма да се отговори.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Ще ви се отговори на всичкитъ ви питання и ще видите дѣлата си.

А. Наумовъ (раб): Имаме подадени питання отъ две седмици, на които не се отговаря.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които сѣ съгласни съ предложението на председателството, народниятъ представитель г. Александъръ Наумовъ да бѣде изключенъ за три заседания, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля, напустнете заседанието.

Председателството дължи да направи една корекция въ онзи денитъ изключения, които се направиха. Въмѣсто Стаматъ Ивановъ, който не е присъствувалъ на заседанието, да се смѣта за изключенъ Сѣби Димитровъ.

Кои то сѣ съгласни съ тая корекция, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ж. Маджаровъ (з): Г. председателю! Искамъ думата за едно обяснение.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Моля!

Ж. Маджаровъ (з): Депозиралъ съмъ питане до бюрото на Камарата. Искамъ да знамъ, защо то не се съобщи на Събранието? Заведено е навреме, депозирано е при Васъ, а Вие не го съобщавате на Събранието.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Въ следующото заседание ще Ви се отговори.

Пристапваме къмъ втората точка отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за опрощаване глобитъ за закъснение върху прѣжитъ данъци, данъка върху материалитъ, отъ които се вари ракия и акциза на виното.

Има думата г. докладчикътъ, да докладва законопроекта.

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Въ последното си заседание комисията по Министерството на финанситъ направи нѣкои измѣ-

нения в печатния доклад, който ви е раздаден. Сега ще ви докладвам законопроекта в последната му редакция, която той доби в комисията: (Чете)

„ЗАКОНЪ“)

за спрощаване глобитъ за закъснение върху прѣжитъ данъци, данъка върху материалитъ, отъ които се вари ракия и акциза на виното“.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Иванъ Лѣкарски.

И. Лѣкарски (д. сг): Г. г. народни представители! Азъ смѣтамъ, че заглавието ще трѣбва да дава идея за съдържанието на законопроекта. Така, както сега ни се докладва заглавието, то отговаря на съдържанието на законопроекта, както той ни бѣше предложенъ първоначално отъ г. министра. Обаче следъ като комисията е попълнила първоначалния текстъ на законопроекта и е вмъкнала въ него опрощаването не само на глобитъ върху прѣжитъ данъци, но и на глобитъ върху общинскитъ налози, такси и берии, би трѣбвало и заглавието да бѣде поправено така, че да съответствува и на чл. 2 отъ законопроекта. Азъ бихъ молилъ да се съгласите сега да не се гласува заглавието, а да го гласуваме, следъ като гласуваме текстоветъ на законопроекта. Защото, както комисията е намѣрила за целесъобразно да измѣни известни постановления и да разшири първоначалния текстъ на законопроекта, поради което се налага и заглавието да бѣде измѣнено, азъ искамъ да вѣрвамъ, че Народното събрание може би ще се съгласи да направимъ и други нѣкои измѣнения и допълнения въ проекта, който е представенъ отъ комисията; и за да не става нужда на трето четене да се поправя заглавието, да изоставимъ сега гласуването на заглавието и да го гласуваме следъ като гласуваме текстоветъ на законопроекта, за да го съобразимъ съ новото съдържание, което ще дадемъ на законопроекта.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Има думата г. министърътъ на финанситъ.

Министъръ С. Стефановъ: Г-да! Азъ приемамъ предложението на г. Лѣкарски, да оставимъ заглавието да се гласува следъ приемането на текстоветъ на законопроекта, защото наистина има поправки, които се направиха въ комисията, съ които заглавието, така както е сега, не е съобразено.

Р. Василевъ (д. сг): Трѣбва да се гласува заглавието сега, а на трето четене да се поправи.

Министъръ С. Стефановъ: Съгласенъ съмъ на трето четене да се поправи заглавието.

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): Съ огледъ на измѣненията, които ще се приематъ.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта тъй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): (Чете)

„Чл. 1. Опрощаватъ се глобитъ за закъснение, наложени върху: а) всички прѣки данъци, дължими до 1930/1931 финансова година включително; б) върху данъка на материалитъ, отъ които се вари ракия, и г) върху акциза на виното, които данъци бѣдатъ внесени доброволно отъ датата на влизането въ сила на този законъ до 25 януарий 1932 г.

Когато, обаче, годишниятъ основенъ облогъ на горнитъ данъци възлиза надъ 20.000 л., глобитъ се събиратъ само наполовина отъ предвидения въ закона размѣръ; но когато тия размѣри надвишаватъ годишния основенъ облогъ надъ 30.000 л., глобитъ се събиратъ на общо основание“.

Комисията измѣни този членъ така: (Чете)

„Чл. 1. Опрощаватъ се глобитъ за закъснение, наложени върху: а) всички прѣки данъци; б) върху данъка на материалитъ, отъ които се вари ракия и в) върху акциза на виното, дължими до 1930/1931 финансова година включително, ако данъцитъ бѣдатъ внесени доброволно

отъ датата на влизането въ сила на този законъ до 25 януарий 1932 г.

Когато, обаче, годишниятъ размѣръ на горнитъ данъци възлиза надъ 5.000 л., глобитъ се събиратъ само наполовина отъ предвидения въ закона размѣръ; но когато този размѣръ надвишава 10.000 л., глобитъ се събиратъ на общо основание.

Лихвитъ по чл. 73 отъ закона за данъка върху приходитъ на лицата и дружествата се опрощаватъ наполовина, ако бѣдатъ изплатени до 25 януарий 1932 г.“

Председателстващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Ради Василевъ.

Р. Василевъ (д. сг): Г. г. народни представители! Въ първоначалния проектъ бѣше казано, че се опрощаватъ глобитъ за закъснение върху всички прѣки данъци, дължими до 1931/1932 финансова година включително. Въ комисията се измѣни този текстъ, като се постави 1930/1931 финансова година включително. Обаче азъ смѣтамъ, че по отношение на поземелния данъкъ ние ще трѣбва да приемемъ срока 1931/1932 финансова година включително по следнитъ съображения. Вие знаете, че поземелниятъ данъкъ ще се плаща, съгласно закона за храноизноса, съ бонове и ако не всички, то голѣма частъ отъ данъкоплатцитъ, които иматъ да плащатъ поземеленъ данъкъ, очакватъ да си платятъ този данъкъ съ бонове, но поради късното имъ отпечатване почти никой не е успѣлъ до 25 октомврий да плати доброволно поземелния си данъкъ — чака да получи бонове отъ дирекцията, за да го плати. Ако не опростимъ глобитъ за закъснение на поземелния данъкъ, почти всички ще плащатъ глоби, но не по своя вина, а по вина на държавата, която не е гласувала навреме закона и не е раздала навреме боноветъ.

Азъ моля г. министра на финанситъ да се съгласи въ чл. 1, третия редъ, следъ думата „включително“ да се прибавятъ следнитъ думи: „а за поземелния налогъ дължимъ за 1931/1932 финансова година включително.“ Да се даде една привилегия на онѣзи, които плащатъ поземеленъ данъкъ, защото до 25 октомврий т. г. почти никой не е могълъ да плати двѣтъ третини отъ поземелния си данъкъ, както предвижда законътъ, понеже боноветъ не бѣха готови и никой не ги е ималъ наръка до тая дата.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Иванъ Лѣкарски.

И. Лѣкарски (д. сг): Г. г. народни представители! Азъ смѣтамъ, че по чл. 1 трѣбва да направимъ известна корекция и едно допълнение, които ще предоставя на вашето внимание. Преди всичко азъ бихъ молилъ г. докладчика да обясни, защо въ буква б, кждето се говори, че се опрощаватъ глобитъ, наложени върху данъка на материалитъ, отъ които се вари вария, и въ буква г — глобитъ върху акциза на виното — не е казано за коя година се отнася това, така както е казано въ буква а: до 1930/1931 финансова година. Азъ смѣтамъ, че и въ тия двѣ букви ще трѣбва да се укаже годината.

Друго. Азъ смѣтамъ, че предложението, което прави г. Ради Василевъ, ще трѣбва да се отнесе не само за поземелния налогъ, но и върху акциза на виното за текущата финансова година, поради условията, въ които се намира у насъ лозарството тази година, поради неблагоприятнитъ перспективи, които се откриватъ за лозаритѣ-производители въ България презъ текущата и следната финансови години.

Но, г. г. народни представители, азъ искамъ по-обстойно да се спра върху втората алинея на чл. 1. Азъ не мога да разбера защо ще трѣбва за данъцитъ, годишниятъ основенъ облогъ по които възлиза до размѣръ на 20.000 л., да опрощаваме глобитъ изцѣло, а ако имаме основенъ годишенъ облогъ 20.000 л., тогава ще вземаме 10% глоба за закъснението! По-нататъкъ, въ втората алинея на чл. 1 отъ законопроекта се предвижда, че когато годишниятъ основенъ облогъ надминава 30.000 л., глобата ще се плаща въ цѣлия си размѣръ — 20%. Е-добре, азъ разбирамъ, че би имало известенъ смисълъ, известно оправдание да се налага глоба, ако тия, които иматъ да плащатъ въ известенъ размѣръ данъкъ, не сѣ го заплащали отчасти поради известна недобросъвестностъ. Но вие ще се съгласите, че кризата засегна всички — кого по-малко, кого повече. Вие не можете да кажете, че известни съсловия, известни професии не сѣ засегнати, били сѣ облагодетелствувани, че за тѣхъ не е имало криза, а е имало криза само за известна категория хора, които сѣ имали до 20.000 л. годишенъ основенъ облогъ. Безспорно, такова едно разграничение не би намѣрило резонъ, не би било

*) За текста на законопроекта приетъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 2.

оправдано. Ако предполагаме, че онѣзи, които имат повече данѣци и биха могли да платят, защо да не ги приравнимъ къмъ всичкитѣ останали данѣкоплатци, които имат годишенъ основенъ облогъ до 20.000 л., защо да не поставимъ на една база всички данѣкоплатци въ смисълъ: ако годишниятъ основенъ облогъ възлиза отъ 20 до 30 хиляди лева, само за разликата надъ 20.000 л. да се плати глоба 10%; когато годишниятъ основенъ облогъ надвишава 30.000 л., за облога отъ 20 до 30 хиляди лева се плаща глоба 10%, а за облога надъ 30.000 л. се плаща цѣлата глоба 20%.

Азъ мисля, че така ще има една справедливостъ въ това отношение. Тогава не ще могатъ да се оплакватъ тия хора, че сѫ поставени вѣнч отъ законитѣ, че тѣ сѫ третираны като такива, за които едва ли не е имало едно привилегировано положение и че тѣхъ кризата не ги е засегнала.

Ето защо азъ ще депозирамъ едно предложение за изменение въ този смисълъ на алинея втора отъ чл. 1.

Г. г. народни представители! Азъ смѣтамъ, че има смисълъ къмъ чл. 1 да се постави една нова алинея, трета, за глобитѣ върху данѣка на материалитѣ, отъ които се вари ракия и върху акциза на виното.

По закона, производителитѣ-лозари и овошари ще трѣбва да платятъ данѣка си върху материалитѣ, отъ които се вари ракия, и акциза на виното до 30 септемврий следващата година. Значи, за реколтата отъ 1930 г. тѣ трѣбваше да платятъ данѣка и акциза до 30 септемврий т. г. Ако не сѫ ги платили — продали не продали производството си, макаръ ракията и виното имъ да стоятъ въ зимника, макаръ виното да се е сбърнало на оцетъ — тѣ ще трѣбва да ги платятъ, и при това заедно съ глобитѣ върху цѣлия размѣръ. Това е фактическото положение.

Отъ друга страна, известно ви е, че тази година реколтата отъ лозята е твърде лоша. Поне въ нашия край захарността на гроздето не е по-голяма отъ 14%, максимумъ 16%. При една такава захарностъ на гроздето, макаръ и лозята да сѫ подобрили, производителитѣ не само че не можаха да го продаватъ на пазара, но цената на гроздето падна на 2—2.50, максимумъ 3 л. килограмътъ и тѣ бѣха принудени да го изсипватъ въ кѣшитѣ си. При тази захарностъ на гроздето тѣ нѣматъ възможностъ да подобрятъ вината си дори изкуствено, съ захаръ, и вината грозятъ да се развалятъ. Отъ друга страна, поради кризата, която съществува, голѣма частъ отъ ракиитѣ отъ миналата година не сѫ продадени.

Ето защо мене ми се струва, че ще бѣде справедливо, на тѣзи производители да се взема данѣкъ върху материалитѣ, отъ които се вари ракия, и акцизъ на виното не върху цѣлото производство, а само върху онази частъ отъ него, която тѣ сѫ продали. Смѣтамъ, че по този начинъ ние ще подпомогнемъ тѣзи производители.

Знаете, г. г. народни представители, че лозарството и винарството обикновено вирѣятъ въ мѣста, където житнитѣ култури не сѫ развити. И ако ние правимъ всичко възможно — разбира се, съ известни основания — да подкрепимъ и да облекчимъ положението на производителитѣ-житари, мене ми се струва, че трѣбва да подпомогнемъ и тѣзи производители — които не произвеждатъ зърнени храни, но купуватъ такива отъ пазара, и то на цени повисоки отъ тѣзи, които фактически би трѣбвало да бждатъ въ България — като имъ се вземе акцизъ на виното и данѣкъ върху материалитѣ, отъ които се вари ракия, не върху цѣлото имъ производство, а само върху продадената частъ отъ него, и да имъ остане нѣщо, за да могатъ да си купятъ храни. Иначе ако имъ се иска данѣкътъ и акцизътъ въ цѣлия размѣръ, тѣ не само че нѣма да иматъ срѣдства да си купятъ храни, но ще трѣбва и да взематъ пари подъ лихва, за да могатъ да платятъ цѣлия си данѣкъ и акцизъ.

Ето защо, безъ да се аргументирамъ по-подробно — защото ако не всички, то голѣма частъ отъ васъ сте отъ такива краища и разбирате болката на тѣзи производители, знаете тѣхния халъ, знаете положението, въ което тѣ ще изпадатъ тепърва, поради качеството на реколтата и поради кризата, която още продължава да бушува — азъ бихъ ви молилъ да се съгласите да приемемъ една нова, трета алинея къмъ чл. 1, която азъ ще предложа. Може формата да бѣде друга — не държа за формата — стига да е удачна и въ нея да се излѣже същността на новата, която азъ предлагамъ.

Моето първо предложение е въ смисълъ, алинея втора на чл. 1 да добие следната редакция: (Чете) „Когато, обаче, годишниятъ основенъ облогъ на горнитѣ данѣци възлиза отъ 20.000 л. до 30.000 л. включително, за разликата надъ

20.000 л. се събира глоба само наполовина отъ предвидения въ закона размѣръ, а когато годишниятъ основенъ облогъ надвишава надъ 30.000 л., то за данѣка отъ 20.000 до 30.000 л. се плаща глоба, както е казано по-горе, а за облога надъ 30.000 л. глобитѣ се събиратъ на общо основание“.

Второто предложение, което правя, за нова алинея трета на чл. 1 по отношение на данѣка върху материалитѣ, отъ които се вари ракия, и акциза на вината, е следното: (Чете) „Данѣкътъ върху материалитѣ, отъ които се вари ракия, и акцизътъ върху вината се събиратъ до размѣра на продаденото отъ производителя и изнесено отъ склада му количество спиртни питиета и вина. Данѣкътъ въ указанитѣ размѣри се събира безъ глоби и следъ 25 януарий 1932 г.“

Министъръ С. Стефановъ: Това не може да се приеме.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата на родниятъ представителъ г. Никола Пждаревъ.

Н. Пждаревъ (д. сг): Г. г. народни представители! Особено съгласенъ съмъ съ положението, въ което се намиратъ финанситѣ на държавата, налага на всички народни представители да дадатъ възможното съдействие на министъра на финанситѣ, да може да направи нѣщо за облекчение на това тежко положение. И затова на законопроекта за опрочаване на глобитѣ за закъснение върху прѣки данѣци, внесени отъ г. министъра на финанситѣ, се даде пълна и единодушна подкрепа отъ всички срѣди на Парламента.

Въ мотивитѣ на първоначалния законопроектъ е казано, че при това мѣчно постѣпване на данѣцитѣ министърътъ на финанситѣ ще употребѣи всички срѣдства, за да засили постѣпването имъ. Разбира се, че преди да прибѣгне до този законопроектъ, министърътъ на финанситѣ е направилъ всичко възможно, за да могатъ да се събератъ данѣцитѣ отъ онѣзи данѣкоплатци, които, било по несъзнание на онзи голѣмъ дългъ, който иматъ къмъ държавата, било по други съображения, отбѣгватъ изплащането имъ навреме — макаръ че биха могли да ги платятъ. Азъ допускамъ, че до выяснето на този законопроектъ министърътъ на финанситѣ е направилъ всичко възможно да нѣма такива данѣкоплатци, които могатъ да си платятъ, но по нежелание сѫ останали да бждатъ длъжници къмъ държавата.

Този законопроектъ е единъ пазарлъкъ съ данѣкоплатцитѣ: ако до опредѣленъ срокъ внесете данѣцитѣ си, ще ви направимъ известна отстъпка — ще ви простимъ наказанието, което би трѣбвало да понесете за това, че вие, които можехте да платите данѣцитѣ си, но не сте ги платили, било поради несъзнание за особено тежкото положение, въ което се намира страната, било поради особеното стопанско положение, което преживяваме; макаръ добросъвестни, вие не сте могли да се издължите досега къмъ държавата и, по силата на закона, трѣбваше да изтърпите известнo наказание, което съ този законопроектъ ще ви се опрости. Въ единия или другия случай, постановленията на законопроекта сѫ съобразни съ мотивитѣ му. Но азъ не чухъ отъ г. докладчика — а това ще трѣбва да се знае — защо се прави отклонение отъ първоначалния текстъ на законопроекта. Ако мотивитѣ на законопроекта сѫ тия, защо се прави отклонение, като за по-големитѣ данѣци глобата не се прощава, тѣ не подпадатъ подъ постановленията на този законопроектъ?

Г. г. народни представители! Ако това е направено за това, защото числото на тия данѣкоплатци не е особено голѣмо, или пъкъ защото държавата смѣта, че тия хора могатъ да си платятъ данѣка — това трѣбва да се каже. И азъ не бихъ се съгласилъ никогъ на такива данѣкоплатци да се опростятъ глобитѣ за закъснение. Но трѣбва да бѣде обяснено отъ г. докладчика, за да знаемъ, когато гласуваме втората алинея на чл. 1, че това отклонение се прави, защото това сѫ данѣкоплатци, които не сѫ платили данѣцитѣ си, но отъ които данѣкътъ би могълъ да бѣде събранъ; или че това сѫ данѣкоплатци, които трѣбва да бждатъ подмамени по този начинъ, за да си платятъ данѣка. Разбира се, ако това нѣма да предизвика едно изкривление на цифрата 2 милиарда лева, която е показана въ мотивитѣ на законопроекта; иначе това отклонение не бива да се допуска. Ако това сѫ данѣкоплатци, данѣцитѣ на които нѣма да окажатъ влияние върху сумата 2 милиарда лева, и ако това сѫ данѣкоплатци, които сѫ могли да внесатъ данѣцитѣ си и не сѫ ги внесли навреме, за това защото държавната администрация е била по-мекъ, по-снизходителна къмъ тѣхъ, или по тѣхно нехайство,

право е, че не бива да имъ се опрощават глобитѣ. Но това, казвамъ, трѣбваше да се мотивира било отъ г. докладчика, било отъ г. министра на финанситѣ.

Г. г. народни представители! Предложенията, които правятъ г. Ради Василевъ и г. Лѣкарски, сѣ съобразни съ истинското положение на нашето население. Не бива въ това време, когато данъкоплатцитѣ биха искали да се издължатъ къмъ държавата, но сѣ въ невъзможност да го направятъ — и това се съзнава и отъ правителството, и отъ насъ — да бждемъ строги по въпроса за глобитѣ. Право е, данъкоплатцитѣ да бждатъ шадени, да бждатъ освободени отъ глобитѣ, защото всѣки отъ насъ знае, че това сѣ производители, които биха желали да бждатъ редовни къмъ държавата, къмъ хазната; това сѣ хора, които поддържатъ асѣл нашата държавна каса, и редно е да бждатъ пощадени сега, когато минава законопроектътъ за опрощаване на глобитѣ.

Та поддържамъ тѣзи предложения и съмъ съгласенъ съ мотивировката за измѣнение на чл. 1, така както е представенъ отъ комисията.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Стамо Пулевъ.

С. Пулевъ (з. Ст.—з): Относно направеното предложение, да се включи въ този законопроектъ и тазгодишниятъ поземеленъ данѣкъ, смѣтамъ, че е по-добре този въпросъ да се уреди въ отдѣлно законоположение, първо, защото не се знае докога ще бждатъ готови и раздадени боноветѣ срещу предаденитѣ на Храноизноса храни, и второ, защото бирницитѣ обикновено ходятъ веднѣжъ по селата, и възможно е презъ туй време да не могатъ да отидатъ, и този срокъ, който се дава, да бжде пропуснатъ. Та, на мнение съмъ, въпросътъ за изплащането на поземелния данѣкъ за текущата финансова година да остане да се уреди въ отдѣлно законоположение.

Сѣщо така да остане да се уреди и въпросътъ за плащането на данѣка върху материалитѣ за варене на ракиитѣ и акциза на виното, въ смисълъ, както препорѣчваше г. Лѣкарски — т. е. да се плащатъ при продажбата на виното — въ законоположението, което ще се внесе за намаляние на акцизитѣ.

Та по-добре е, казвамъ, тѣзи две материи да не се засѣгатъ въ туй законоположение, а да останатъ да се уредятъ отдѣлно.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Думата има народниятъ представителъ г. Василь Домузчиевъ.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Г. г. народни представители! Този законопроектъ, колкото и малѣкъ на видъ, по своето съдържание е отъ голѣмо значение днесъ за всички ония западнали данъкоплатци, данѣцитѣ на които не могатъ да бждатъ опростени, по простата причина, че не сѣ налице условията на закона, за да бждатъ представени тукъ предъ насъ като данѣци на несъстоятелни длѣжници. Ако държавата съ своята политика — а тя трѣбва да бжде политика на целесѣобразностъ и на възможности — даде доказателство на тѣзи данъкоплатци, че тя желае да ги улесни въ изплащането на тѣхнитѣ задѣлжения, но че задѣлженията имъ не могатъ да бждатъ простени, азъ съмъ убеденъ, че българскитѣ данъкоплатецѣ, който досега е билъ толкова трезвенъ да знае задѣлженията си къмъ държавата, и сега ще ги изпълни. Обаче когато се внася единъ законопроектъ отъ подобно естество, не би трѣбвало въ него да се внася това ограничение и различие между българскитѣ граждани-данъкоплатци. Защото този, който плаща 1.000 л. данѣкъ, не пълни държавната хазна — той помага; но този, който плаща 100—200 хиляди лева данѣкъ, той е голѣмиятъ ручей, който се втича въ държавната хазна.

П. Попивановъ (з): Обратното.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Това е Ваше мнение. Сега изслушайте мене. Трѣбва да бждемъ много внимателни, когато ще законодателствуваме по този въпросъ.

П. Попивановъ (з): Вижте постѣпленията на голѣмитѣ ручей и вижте постѣпленията на малкитѣ ручей, че тогава приказвайте!

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Тукъ се цели да се взематъ около 600 милиона лева глоби върху 3 милиарда и половина лева несѣбрани данѣци. Отъ общото число длѣжими недобори, едва 20% сѣ отъ данѣци подъ 1.000 л. Така че и половина отъ глобитѣ 20% се получава обща сума

600 милиона лева. Държавното съкровище, ще кажете, не може и не бива да се лишава отъ тѣзи глоби.

Г. г. народни представители! Азъ мисля, че и тукъ имаме една погрѣшна политика отъ миналото, която ако въ онуй време на благоденствие на този народъ можеше да сѣя позволимъ, това днесъ е невъзможно. Ако ние имаме единъ законъ за лихвоимството, който казва, че не може да се даватъ пари подъ лихва съ повече отъ размѣра на сконтовия процентъ на Народната банка плусъ 6, държавата сама не спазва този принципъ за себе си и стана най-големия лихваръ: заради 24 часа просрочие взема 20% лихва!

А. Капитановъ (з): Хубава тя! Защо протестира сега? Ние ли въведохме това?

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Г. г. народни представители! Държавата не може да счита това като наказание. То е лихва, не е наказание. Държавата иска да даде на данъкоплатцитѣ да разбератъ, особено на тѣзи, които иматъ да дѣлжатъ повече, че не могатъ да използватъ като свой капиталъ съ доходъ, въ щета на държавата, онова, което тѣ й дѣлжатъ. Това е принципътъ, който се прокара, когато се гласуваха тѣзи голѣми глоби.

Глобитѣ, г. г. народни представители, се гласуваха въ онова време, когато лихвитѣ на пазара бѣха 25, 30 и 40%. Обаче днесъ, когато всичко отива къмъ упадѣкъ, когато капиталътъ, подплашенъ, се е скрилъ и не търси лихви, а пази себе си, когато имаме едно общо обедняване, когато не можемъ да платимъ главницитѣ, какъ ще говоримъ за лихви? Това за мене е една незаконна лихва, узаконена съ единъ законъ отъ Парламента.

Мисълта ми е, че е невъзможно при тѣзи тежки стопански условия, които преживяваме, които отъ денъ на денъ се влошаватъ и ще се влошаватъ — защото тѣй отиватъ работитѣ въ свѣта — да задѣлжаваме и за въ бждеще български данъкоплатецъ да плаща 20% глоба — наказание или лихва, както щете го наречете — за закъснѣли данѣци. Това е страшно нѣщо! Единъ човѣкъ, който въ 1929 г. е ималъ доходъ, изворътъ на който е отъ 1928 г. — податната година, трѣбва въ 1931 г. да плати данѣка върху този доходъ, защото презъ нея се опредѣля окончателно данѣкътъ му. Е ли той днесъ въ състояние да плати този данѣкъ при поискване отъ бирника въ срока, който дава законътъ? Не. На това който отговори „да“, лѣже и себе си, защото той най-напредъ нѣма да плати данѣка си.

Следователно, времето, което ние преживяваме, онова, което ни чака утрешния денъ, налага едно разумно разрешение на този въпросъ; налага да се отнесемъ справедливо и къмъ тѣзи данъкоплатци, да дадемъ и на тѣхъ единъ импулсъ да плащатъ данѣцитѣ си, да не бждатъ принудени държавнитѣ бирници да хлопатъ по тѣхнитѣ кантори и да излагатъ на продажъ тѣхнитѣ имоти. Нека и въ тѣхната душа, и въ тѣхното съзнание внесемъ единъ новъ стимулъ, като имъ кажемъ: „Платете — и на васъ ще се намали размѣрътъ“. Но вие имъ казвате: „Вие сте закъснѣли, глобата 20% за васъ не се опрощава, вие ще си я платите“. Какво имъ казвате вие? — „Чакайте екзекуция, чакайте, когато дойде бирникътъ да ви продава имота, въ последния денъ на продажъта можете да внесете данѣцитѣ си“. Защото, г. г. народни представители, данѣкътъ върху дохода за календарната 1929 г. се опредѣля тази година — мнозина отъ васъ, може-би, сѣ получили съобщения. Що е виноятъ данъкоплатецътъ за късното му заплащане? Възможно ли е днесъ да плати 30.000 или 50.000 л. данѣкъ на държавата, когато години не е плащалъ? Защо тѣй едностранчиво поглеждаме на въпроса и държите смѣтка само за онзи, който дължи отъ 1.000 до 20.000 л. данѣкъ?

А. Капитановъ (з): Колко сѣ другитѣ въ България?

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Не е вѣрно. Азъ ида отъ една земеделска околия, която се нарича Орѣховска, където въ всѣко село ще намѣрите най-малко 80% отъ данъкоплатцитѣ, които дължатъ повече отъ 1.000 л. данѣкъ. Тамъ всички до единъ сѣ закъснѣли и всичкитѣ 20% глоби трѣбва да се внесатъ. Но тоя законопроектъ казва, че когато обложътъ е по-малѣкъ отъ 10.000 л., данъкоплатецътъ нѣма да плати глобата, а въ противенъ случай ще трѣбва плаща. Защо ще правите разлика между малки и голѣми? Не сѣ ли поставени тамъ хората въ еднакви икономически условия да работятъ? Защо ще опредѣляме единъ да има 20, а другъ 500 декара, за да може да бжде освободенъ отъ плащане глобата? Разходитѣ и на тоя последния сѣ равни на тия, които има първиятъ. Първата причина за закъснението е държавата. (Възражения отъ земеделцитѣ)

Г. г. народни представители! Азъ ви моля, особено васъ, които излизате отъ селата, отъ тия низини, гдето пъшка народътъ — да имате предъ видъ, че въ една околия, каквато е, напр., Орѣховската, 70 км. надлъжъ и наширъ, има 6—7 бирници само, отъ които двама сж въ града; тия бирници само 4—5 пжги въ годината минаватъ въ селата и отиватъ точно тогава, когато нѣма пари у данѣкоплатциѣ — въ септемврий месецъ, когато селянитѣ едва сж прибрали реколтата. Бирникътъ не ги търси, барабанътъ бие, а хората нѣматъ пари. Отъ друга страна, нуждитъ сж отворени — жена, деца искатъ, има и културни нужди; селскиятъ стопанинъ изважда тогава отъ спестенитѣ за бирника пари и ги дава за тия разни домашни нужди и, когато бирникътъ е дошелъ, мѣстото на тия пари е изстинало и бирникътъ си огива. Селянинътъ нѣма възможностъ да продаде, а трѣбва да плаща за данѣцитѣ високи лихви и глоби. Съгласни ли сте вие, че тоя фактъ е вѣренъ? (Възражения отъ земледѣлциѣ) Съгласни ли сте вие, че една отъ причинитѣ да има недобори, закѣснѣли данѣци е системата на събирането данѣцитѣ? Ако въ самата система на събиране данѣцитѣ — че бирникътъ иде да ме търси не тогава, когато имамъ пари, но тогава, когато ме намѣри случайно или ме вика съ сѣражаръ — лежи причината за недоборитѣ, за закѣснѣлитѣ данѣци, вие трѣбва да погледнете на този въпросъ съ всичката сериозностъ, която той изисква при сегашната страшна стагнация и да кажете справедливо ли ще бжде, тѣзи, които иматъ голѣми закѣснѣли данѣци, да не ги освободимъ отъ плащане глоби? Нѣма да бжде справедливо.

А. Капитановъ (з): Справедливо ще бжде да се опростятъ глобитѣ на тия, които не сж платили и сж закѣснѣли, защото нѣматъ да платятъ; несправедливо ще бжде опрощаването на ония, обаче, които сж направили това, защото сж смѣтали, че изобщо нѣма да ги плащатъ, както каза г. Пждаревъ.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Всѣки, който е заможенъ, трѣбва да плати.

Но знаете ли другата система на бирниците? Когато бирникътъ отиде на село, при Х. У., напр., който е доста състоятеленъ, казва: „Колко има да давашъ?“ — „Имамъ да давамъ тождова“. — Въ такъвъ случай твоята е лесна; ти ако щещъ се яви, ще видимъ после; сега заминавамъ за едикое-си село“. Защото има умисълъ въ тази работа. Защото има стогинки, г. г. народни представители. Извадите ли това отъ съображение, много и много сж съображенията и причинитѣ за закѣснеността на данѣцитѣ. Цифрата, която г. министърътъ на финанситѣ ни дава, е страшна, но тя си има своитѣ причини въ недѣжитѣ на системата на събиране данѣцитѣ, въ системата на облагането и, най-после, въ самитѣ данѣкоплатци. Налага се, следователно, едно внимание еднакво къмъ всички данѣкоплатци — трѣбва да се има предъ видъ, че глобата е голѣма, тя е страшна, тя е непоносима. Този, който мисли да плаща 20% на закѣснѣлитѣ си задължения, той нѣма намѣрение да плати, не може да плати и нѣма да плати.

А. Капитановъ (з): Единъ пжтъ като ги глобятъ, чакатъ три години да имъ падне по 8% лихва. Така правятъ банкеритѣ.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): И азъ ви моля, г. г. народни представители, ако действително ние искаме да внесемъ единъ новъ животъ въ нашата данѣчна система, ако искаме да дадемъ импулсъ на плащанията, да приравнимъ всичкитѣ съсловия, класи и производители подъ единъ знаменателъ, да се каже, че тая Камара е погледнала народно на въпроса.

Д. Икономовъ (раб): А, то не е народно.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Азъ ви моля да се съгласите къмъ чл. 2 да се прибави забележка или нова алинея, въ смисълъ: глобитѣ, за които се говори въ закона за събиране на прѣжитѣ данѣци, се намаляватъ отъ 10 и 20% на 5 и 10%.

А. Буковъ (з): Така: 10% за до 1.000 л., а 5% отъ 20.000 л. нагоре!

Е. Домузчиевъ (нац. л. о): То е писано въ закона. Азъ казвамъ, както е въ закона. Ако вие не знаете закона, прочетете го. Така че първото ми предложение е, глобитѣ да се намалятъ отъ 10 и 20% на 5 и 10%.

Второто ми предложение е: първитѣ 2/3 отъ закѣснѣлитѣ данѣци за 1931/32 финансова година, които данѣци вече сж опредѣлени, сжщо да се подчинятъ на този знаменателъ. Ако забележката, която сега предлагамъ, се приеме въ смисълъ, че намаляването се отнася за глобитѣ по закона за събиране на прѣжитѣ данѣци, а не само за тия закѣснѣли данѣци, които сж визирани въ този законопроектъ, тогава ще се обгърнатъ и закѣснѣлитѣ прѣжки данѣци за 1931/32 г.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представитель Лазаръ Станевъ.

А. Буковъ (з): Неговата се знае — да се опростятъ всички данѣци!

Л. Станевъ (раб): Г. г. народни представители! Въ мотивитѣ на законопроекта е казано, че причината за внасянето на законопроекта е тежкото положение на държавното съкровище. Понеже положението на държавното съкровище е тежко, прибѣгва се до мѣрки, които ще улеснятъ събирането на данѣцитѣ. Понеже тия данѣци не можаха досега да бждатъ събрани по други начини — чрезъ екзекуции, чрезъ принудително събиране отъ бирници и пристави, прибѣгва се до другъ начинъ, за да може селянинътъ, работникътъ и занаятчията, които, както ще видите, сж сѣщинскитѣ данѣкоплатци въ нашата страна, а не тѣзи, които г. Домузчиевъ сочи — капиталиститѣ и банкеритѣ, които живѣятъ отъ труда на тия селяни — да изплатятъ своитѣ данѣци.

Всички сж загрижени, какъ да се събератъ данѣцитѣ, какъвъ начинъ да се намѣри, за да може да се вземе на селянина и последниятъ му залѣкъ, само и само да си изплати данѣка, но никой не пита, защо е закѣснѣло изплащането на тия данѣци, защо не сж ги изплатили трулящитѣ се, отъ които предимно се събиратъ тия данѣци. Недоборитѣ отъ прѣжитѣ данѣци възлизатъ на голѣмата цифра 3.173.513.732. Че действително тия недобори се събиратъ само отъ селянитѣ, работницитѣ и занаятчиитѣ, говорятъ следнитѣ данни. Тази голѣма цифра на недоборитѣ се разпредѣля така: отъ поземеленъ данѣкъ — 1.136.902.670 л. Значи, отъ всичкитѣ тия недобори, по голѣмата частъ, повече отъ 1/3, пада изключително върху селскитѣ стопани, върху селскитѣ производители.

Н. Пждаревъ (д. сг): За коя година сж тия цифри, г. Станевъ?

А. Капитановъ (з): Чакайте, той приказва сега като земледѣлецъ!

Л. Станевъ (раб): Другата голѣма частъ отъ недоборитѣ е отъ данѣка върху занаятитѣ. Тя възлиза на 613.916.359 л. Следъ туй, отъ данѣкъ сгради — 182.755.402 л. недобори. Отъ акцизъ, който сжщо така пада изключително въ тежеть на дребнитѣ производители — 170.914.050 л. Отъ бегликъ — 2.383.612 л. недобори. Или всичко на трудящитѣ се падатъ недобори отъ тия данѣци — 2.106.872.093 л. А тия данѣкоплатци, за които г. Домузчиевъ и др. плачатъ и искатъ да ги изравнятъ, досежно плащанитѣ отъ тѣхъ данѣци, съ трудящитѣ се, тѣ плащатъ разликата, която възлиза на 123.915.000 л.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Тия, които вие ругаете, тѣ сж си платили, во ония, за които вие плачете, тѣ не сж си платили. За тѣхъ плача и азъ.

Л. Станевъ (раб): Недоборитѣ отъ данѣка на акционернитѣ дружества е 77.405.755 л. Това сж дружествата, които иматъ десетки милиона лева годишенъ доходъ, а плащатъ данѣкъ върху дохода по 5 милиона лева.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Лъжа е. Нѣмашъ хаберъ отъ тази работа.

Л. Станевъ (раб): Значи, тия 3 милиарда и 173 милиона лева падатъ изключително върху трудящия се производителенъ народъ. А това сж беднитѣ селяни, беднитѣ работници и занаятчици. И държавата търси начинъ отъ тѣхъ именно да събере тѣзи данѣци.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Тия 3 милиарда лева не сж недобори; тѣ се дължатъ отъ хора, които не сж могли да заплатятъ по много причини. Не сж банки, защото банкитѣ плащатъ данѣцитѣ си ажуръ всѣка година; не може да не платятъ. Тоджова разбирайте!

Председателстващ Н. Захариев: (Звъни)

Д. Икономовъ (раб): Банките си плащат данъците, но банкерите не. Банкерите предпочитат да си пратят парите зад граница. Има разлика между банки и банкери.

В. Домузчиев (нац. л. о): Всички акционерни дружества, под каквато и форма да вирят, най-редовно си плащат данъците.

Л. Станевъ (раб): Нямам сега време да Ви кажа, колко банки и акционерни дружества са платили и какво плащат.

П. Попивановъ (з): На тях бирниците им издават удостоверения, че са си платили данъците, без да са платили. След туй уволняват бирниците за недобросъвестна служба.

Л. Станевъ (раб): Туй че държавата се загрижи пак да тупа брашнения човал на работниците, селяните и занаятчиите. И понеже, ако тупа с тояга, ще скъса човала, намъри начин да тупа с по-тънка пръчка, каквото е този закон за опрощаване глобите за закъснение върху пръките данъци и пр.

Съм ли въ състояние селяните да изплатят данъците си? Когато ние казваме, че не са въ състояние, вие ни обвинявате, че сме болшевишки орждия, . . .

Х. Манафовъ (д): Не сте ли?

Л. Станевъ (раб): . . . че тровим душата на тоя народ, . . .

Нъкой отъ мнозинството: Това не е лъжа.

В. Коевски (нац. л): Отказвате ли това нъщо?

Л. Станевъ (раб): Да видим какви са всъщност задълженията на селяните и могат ли да платят? Имам тук изчисления за задълженията на селяните въ Станимашка околия, която има население 67.369 души и 9.724 стопанства. Тези стопанства имат задължения: към Българската земеделска банка — 28.890.000 л.; към кредитните кооперации — 7.930.000 л.; към кооперация „Асенова крепост“ — 82.507.000 л.; към кооперация „Тракия“ — 5.265.000 л.; към държавата — 49.601.000 л.; към общините — 7.038.000 л.; към частни лица — 16.020.00 л.; към лозарско-бурбарската кооперация — 97.257.000 л. Или всичко населението отъ Станимашка околия има 294.508.000 л. задължения, или падат се на стопанство по 20.577.90 л., а на глава по 2.984.80 л. Ето виждате какво се пада да плати едно семейство. Не искам да ви привеждам отделни случаи. Ще ви посоча, напр., моето родно село Торосъ, . . .

Нъкой отъ мнозинството: Времето му изтече.

Председателстващ Н. Захариев: Г. Станев! На първо четене тръбваше да говорите. На второ четене се правят предложения.

Л. Станевъ (раб): Задълженията на с. Торосъ възлизат на 13.270.177 л. При 730 стопанства, на всъко стопанство се падат 18.178 л. задължения.

При това положение, г. г. народни представители, ние слагаме въпроса: е ли въ състояние селянинът да плати данъците си, когато знаем, че цените на неговите произведения спаднаха с 80%; когато знаем, че земеделецът, който сѣе жито, свършва с дифицит 100—140 л. на декаръ работна земя, а селянинът, който сѣе кукурузъ — с 240 л. на декаръ? Възможност селянинът да платят данъците си липсва.

Председателстващ Н. Захариев: Г. Станев! Изтече Ви времето.

Л. Станевъ (раб): Туй че с този закон не се цели да се облекчи селянинът, данкоплатецът, трудящият се, а се цели да се подмами да си плати данъците. Но при това положение, при тия задължения, с които е затрупан селянинът, виждаме, че той не може да плаща, въпреки окръжното нареждане на г. финансовия министър да се прибегне до екзекуции, до насилствено събиране на данъците. Бждете увърени, че и тези мърки няма да дадат резултат. Няма какво да му се вземе, освен чергата, залякът, хлъбът от ржцетъ му.

Н. Алексиев (з): Кажете мърката тогава.

Л. Станевъ (раб): Ще я кажа.

Но ще кажат нъкои: селянинът получава доходи. Г-да! Наистина селянинът може да получи 1, 2, 3 хиляди лева, като продаде жито. Но тия пари как бихте препоръчали той да ги изразходи? Да ги даде на бирника ли или да облече децата си, които са голи и боси сега пред зимата? Г. министър-председателят, като отговаряше на критиките по отговора на тронното слово, сравняваше селяните, които не си плащат данъка, с дезертьорите от войната — вината им била еднаква. Еднакви виновни с дезертьорите са тези, които слагат всячки тежести върху трудещите се и от тях искат да съберат данъци, като не облагат крупните капиталисти, които живеят за смѣтка на народа.

Ето защо, изхождайки от невъзможността на бедния селянин, занаятчията и работника да платят данъка си, правя следното предложение по чл. 1 на законопроекта. (Чете)

„Чл. 1. Спира се екзекуцията и разпродажбата за данъци и задължения към държавата, окръжията, общината, банките — държавни и частни, и частните кредитори на бедните селяни, работници и еснафи, които изкарват доходи, колкото за прехраната си и личната си издръжка.

Анулирват се на сжити всички стари данъци с върхнините и глобите върху тях.

Анулирват се също всички видове глоби, наложени им по отделните закони до днес.

Освобождават се сжити отъ всички видове данъци и акцизи“.

В. Коевски (нац. л): Безподобна демагогия!

Х. Чолаковъ (з): И един последен член: „Задължава се Госбанк да издържа редовните бюджети на България!“

Нъкой отъ земледелците: Отде ще се вземат тия сръдства?

Л. Станевъ (раб): Задават ми въпрос: „Отде ще се вземат тия сръдства?“ Ние сочим, г-да, отде ще се вземат тия сръдства. Тъ ще се вземат от двата милиарда лева, които се плащат годишно за репарации и дългове; ще се вземат от бюджета на полицията; ще се вземат и от военния бюджет, от облагане с извънреден данък крупните капиталисти, а също и от гражданската листа. Ето отде ще се намърят сега тия 4 милиарда лева, за да се облекчи положението на бедстващия селянин.

Ние правим туй предложение.

Х. Чолаковъ (з): (Към работниците) Защо не ржкоплъскате? (Работниците ржкоплъскат) (Смѣх)

Председателстващ Н. Захариев: Има думата народният представител г. Антонъ Кантарджиев.

А. Кантарджиев (д): Г. г. народни представители! Вземайки акт отъ бележката на уважаемия г. председател и имайки предъ видъ предписанието на правилника, че се намираме на второ четене, ще ми позволите да кажа само нъколко думи, за да бждем на чисто — нека си послужи с тоя изразъ.

Този законопроект, с който сме сезирани, е от редицата мърки, които правителството смѣта, че трѣбва да вземе, за да може що-годе да облекчи положението — нека си послужи и азъ с изрече на лъвицата — на трудещия се народ. Това е един законопроект, който иде да ликвидира редица безсмислици от миналото. И азъ бих желал, когато отгамъ (Сочи сговориститъ) ме гледатъ с насмѣшка, да ми кажат: къде бѣха тѣ по-рано да мислят за поддатните сили на българския народ? Когато отъ тая трибуна (Сочи трибуната) нашите другари въ миналия Парламент имъ говориха, че това е бюджет, който ще смаже българския данкоплатец, отгамъ (Сочи министерската маса) се отговаряше само с насмѣшка, както и сега, и се вотираше един бюджет, който българският народъ не можеше да посрещне въ неговата разходна частъ. Когато навремето ви се казваше, че вашите бюджети стигатъ 7½ милиарда лева и че фактически тѣ ставатъ 11 милиарда лева, че това е вънъ от силите на българския данкоплатец, вие отговаряхте или

съмълчание, или съ намигане, или въ края на краищата гласувахте, и народът бѣше длъженъ да плаща.

Ние сме имали случай и отъ други трибуни да издигнемъ единъ лозунгъ: или да намалите глобитѣ, или да ги премахнете, или да премахнете другото положение, по силата на което отъ тия глоби образуваше фондъ, за да ги взематъ чиновниците отъ финансовата администрация — отъ министра до разсильни. И азъ бихъ ви поставилъ единъ въпросъ: кой е този гламавъ финансовъ администраторъ, който ще събира данъцитѣ, когато знае, че отъ глобитѣ върху данъцитѣ се образуватъ фондове, отъ които той ще получи стотинки? И азъ да съмъ бирникъ, нѣма да ги събера, защото знаа, че, ако ги събера, нѣма да има фондове, нѣма да мога да получа отъ тия фондове стотинки.

Н. Пждаревъ (д. сг): Ако сте добросъвестенъ, нѣма да постѣпите така.

А. Кантарджиевъ (д): Не желая да се връщамъ на миналото, но мога да ви кажа, че имаше финансови министри отъ миналия режимъ, които на втория месецъ, следъ като станаха министри, сж получили по 100 хиляди лева отъ този фондъ.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Да, да, още въ 1923 г.

А. Кантарджиевъ (д): Nomina sunt odiosa — имена не желая да споменавамъ, но фактитѣ сж факти. Това мѣроприятие, да се намалатъ глобитѣ, е една добра мѣрка, която не е предметъ на този законопроектъ, но която ще бѣде прокарана съ другъ законопроектъ. Този законопроектъ, г. г. народни представители, има едно друго предназначение — да пази дребнитѣ спестители, тѣхъ да отърве отъ онова тежко и непоносимо финансово бреме, което миналото управление въ продължение на 8 години му е товарило върху гърба. Да ме прости г. Домузчиевъ, който казва: „1.000 л. на данъкоплатеца не пълнятъ касата“, защото по 1.000 л. на 1.000 данъкоплатци правятъ 1 милионъ лева. И очитѣ на българското правителство, и очитѣ на българския Парламентъ сж обърнати къмъ широкитѣ народни маси — въ добрия смисълъ на тая дума — да могатъ да се отърватъ тѣ отъ тежкото финансово бреме, което лежи върху плещитѣ имъ, и за което ние не носимъ никаква отговорност. Ние не можемъ да плачемъ за интереситѣ на този или онзи, който има да дава съ стотици хиляди или милиони лева данъци. Той не желае да ги плаща, но държавата ще намѣри достатъчно сили въ себе си да го принуди да ги плати. (Ржкоплѣскания отъ мнозинството) Новиятъ данъченъ началникъ въ София, въ близкитѣ дни, когато поехме управлението, изкара една таблица, споредъ която софийскитѣ данъкоплатци дължатъ 428 милиона лева отъ данъци. Между тѣхъ се мѣдрятъ имена и на голѣми величия отъ миналия режимъ.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Сега ги опрощавате.

А. Кантарджиевъ (д): За опрощаване на едритѣ данъци ние не можемъ да вдигнемъ ржка; ние ще вдигнемъ ржка да освободимъ отъ финансови тежести дребния собственикъ, дребния занаятчи, дребния производител (Ржкоплѣскания отъ мнозинството), който е преобладаващиятъ елементъ въ нашата земя и който заслужава всичкото снисхождение, всичката милостъ и грижа на българската държава. Когато се дойде до едрия данъкоплатецъ — безъ да сме проводници на каквито и да е крайни разбирания — той трѣбва да плаща, защото, и споредъ насъ, този, който печели много, е длъженъ и много да дава на държавата, защото всичко спечелено идва отъ гърба на българския народъ.

Н. Пждаревъ (д. сг): И навреме да дава.

А. Кантарджиевъ (д): Извинете, г. Пждаревъ! Недейте ме закача, защото ще кажа нѣкоя горчива приказка, която нѣма да бѣде угодна.

Н. Пждаревъ (д. сг): Не чувате какво Ви казвамъ.

А. Кантарджиевъ (д): Азъ искамъ моитѣ бележки да пролетятъ въ единъ спокоенъ тонъ и не желая да се закачамъ съ никого. — Този е смисълътъ, това е целта на този законопроектъ.

И азъ мисля, че предложението на г. Лѣкарски не може да бѣде прието. Защо? Ако погледнете таблицата на обла-

ганията, ще видите кои се облагатъ съ данъци отъ 20—30 хиляди и отъ 30 хиляди лева нагоре. Колцина сж тѣ въ България! Да се създаде единъ законопроектъ, при който, покрай дребнитѣ собственици, занаятчи и производители, да се промъкнатъ и голѣмитѣ плѣхове — това нѣма да го позволимъ, защото не сме дошли тука въ името на това разбиране, а въ името на другото разбиране — да подпомогнемъ, въ добрия смисълъ на думата, пакъ казвамъ, широкитѣ народни маси, върху плещитѣ на които се крепи съвременната българска държава. (Ржкоплѣскания отъ мнозинството)

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представител г. Никола Гавриловъ.

Н. Гавриловъ (нац. л): Г. г. народни представители! Като не отричамъ добритѣ резултати, които ще се добиятъ съ този законопроектъ, азъ ще помоля г. министра да се съгласи същиятъ да бѣде попълненъ, като се постави буква д въ чл. 1, която да обеме сжщо така и глобитѣ, които сж наложени за общинската временна трудова повинностъ.

Министъръ С. Стефановъ: Това е предвидено въ чл. 2.

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): Сега се разглежда чл. 1, а това го има въ чл. 2.

Министъръ С. Стефановъ: Чл. 2 говори за глобитѣ върху общинскитѣ данъци.

Н. Гавриловъ (нац. л): Тогава, ще говоря по чл. 2.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представител г. д-ръ Георги Димитровъ.

Д-ръ Г. М. Димитровъ (з): Г. г. народни представители! Менъ ми направи впечатление, че нѣкои отъ преждеговорившитѣ каточели умишлено дезавуиратъ правилния смисълъ на законопроекта, за да дойдатъ до едно тълкувание много превратно, още повече, когато нѣкои отъ г. г. народнитѣ представители искатъ да поставимъ на равна нога глобитѣ върху данъцитѣ на дребнитѣ сжществуваия тия на по-едритѣ данъкоплатци. Ние не можемъ да се съгласимъ съ това на принципиална почва, защото ние отдавна сме за едно съразмѣрно облагане на приходитѣ, облагане съ огледъ на податнитѣ сили на отдѣлнитѣ съсловия. Ние не искаме да правимъ съ това само политика, но ние искаме въ днешния сериозенъ моментъ отъ всички страни да се обърне сериозно внимание къмъ голѣмитѣ нужди на народъ и държава, и най-много отъ ваша страна, ще кажа азъ (Сочи сговориститѣ), които толкова много викате за държавата. Ние не искаме да вземемъ много, но ние искаме да вземемъ законното, което може да се даде отъ онѣзи, които могатъ да платятъ. Вие ще се съгласите, че не може да третирате така въпроса; вие ще се съгласите, че може да има умишлено забавяне на плащането на данъцитѣ отъ страна на данъкоплатцитѣ, което, както се изтъкна, е пакъ по вина на бившето правителство. Но най-важното нѣщо, което трѣбва да се подчертае, то е, че има умишлено забавяне изплащането на данъцитѣ, като е правена смѣтка да се употребятъ тия срѣдства въ производството, защото, употребени тия срѣдства въ производството, даватъ много по-голѣми доходи, отколкото тия 20% глоби за закъснение, които ще имъ вземете. Извинявайте, но вие се лъжете, ако смѣтате, че ще ги засегнете болезнено. Нѣма да ги засегнете болезнено, даже законно нѣма да ги засегнете, защото тѣ сж направили търговия съ тия неплатени данъци. (Ржкоплѣскания отъ земледѣлцитѣ) И азъ искамъ да отбележа, че тая търговия е престѣпна, че тѣ търгуватъ фактически съ интереситѣ на дребнитѣ сжществуваия, защото дребнитѣ сжществуваия плащатъ глобитѣ, колкото и малки да сж постѣпленията. Проверете и вие ще видите, че сж плащали само дребнитѣ данъци, но не и едритѣ. Напр., има следния случай съ фабрика „Св. Георги“, която, мисля, се спомена и по-рано. Къмъ 1927 г., за две години тя дължеше данъци 4.198.000 л., и не знамъ дали за още нѣколко години оттогава тя е плащала нѣщо. Ако се изчислятъ всичкитѣ й данъци оттогава до днесъ, ще се дойде до цифрата 10—12 милиона лева, дължими за данъци. Извинявайте, но дайте ми тия 12 милиона лева да ги пласирамъ въ производството и азъ ще ви докарамъ печалба не 20%, а 50%.

В. Домузчиев (нац. л. о): Съ 2 милиона лева годишен данък нѣма обложена нито една индустрия — подчертавамъ, нито една индустрия.

Д-ръ Г. М. Димитровъ (з): Не бързайте.

В. Домузчиев (нац. л. о): Това е заблуждение!

Д-ръ Г. М. Димитровъ (з): Може би Вие правилно зачислявате интереситѣ на онѣзи, които представлявате, но позволете на насъ да Ви кажемъ, че ние не сме толкова слѣпи да не разберемъ Вашитѣ задкулисни смѣтки. Азъ смѣтамъ, не тъй както е постановено въ законопроекта, даже е малко. Г. финансовиятъ министъръ още въ първото свое експозе, въ първитѣ свои изявления каза, че той ще търси обекти на облагане, които могатъ да дадатъ нѣщо. Какво по-добро отъ това, че ние идемъ да поискаме едни данѣци, едни законни вземания на държавата, предвидени отъ самитѣ тѣхъ, не отъ страна на други? Или пъкъ ще отидемъ да цедимъ още дребнитѣ съществувания? Не! Азъ даже смѣтамъ, че разграничението, което се прави между 20 и 30 хиляди лева, е малко. Ние можемъ да посегнемъ отъ 15 хиляди и отъ 10 хиляди лева нагоре, ако е въпросъ да поставимъ процентъ на глобата за събиране на данѣцитѣ. А тъй както е постановено въ законопроекта, то е извънредно много демократично, процентъ е много малък и справедливъ.

И азъ ще ви кажа, че по въпроса за данѣцитѣ бившето правителство носи голѣма отговорност, и затова вие (Сочи сговориститѣ) трѣбваше да бждете така добросъвестни, безрезервно да се съгласите съ този законопроектъ. Чиновничеството се корумпира именно съ това, че то стана ортакъ съ държавата въ вземанията ѝ отъ данѣкоплатцитѣ, и дребнитѣ съществувания трѣбваше да даватъ за администрацията, и специално за финансовата администрация.

Смѣтамъ, че г. министърътъ на финанситѣ, като се е нагърбилъ съ този законопроектъ, много по-добре отъ васъ (Сочи сговориститѣ) е разбралъ кои интереси засѣга и дади така болезнено ги засѣга: Г. Домузчиевъ каза: „Недейте, защото ще изпждимъ капиталиститѣ“.

В. Домузчиев (нац. л. о): Не, не!

Д-ръ Г. М. Димитровъ (з): Така казахте.

В. Домузчиев (нац. л. о): Азъ казахъ, че капиталитѣ се прибраха.

Д-ръ Г. М. Димитровъ (з): Такива ли сж, толкова ли сж патриотични вашитѣ капитали, та когато трѣбва да посегнемъ на тѣхъ справедливо, вие ще бѣгате отъ държавата, за да не може тя да ви вземе нищо? (Ржкоплѣскания отъ мнозинството) Това е срамътъ! Ами какъ да избѣга дребниятъ производител? Какъ да си нарами той земята и да я пренесе отгатакъ границата?

В. Домузчиев (нац. л. о): Но онѣзи капитали даваха доходи.

Д-ръ Г. М. Димитровъ (з): Тѣкмо тамъ е смѣшното въ вашия патриотизмъ: плачете, плачете, а когато дойде да се взематъ конкретно известни мѣрки, които действително ще спасятъ държавата и вашия патриотизмъ, вие бѣгате и съ това хвърляте голѣми подозрения върху начина на процедирането съ голѣмитѣ капитали и върху капиталиститѣ.

В. Домузчиев (нац. л. о): Не е вѣрно, г. Димитровъ, ние сме за облагането.

Д-ръ Г. М. Димитровъ (з): Искамъ да обърна вниманието ви върху това, за да ви отнемемъ монопола за патриотизма, защото по-голѣми патриоти отъ васъ нѣма, ама патриоти на приказки! (Ржкоплѣскания отъ мнозинството) Патриотизмъ — да, но не на приказки; ние искаме патриотизмъ на дѣло, ние искаме жертви. Нали ще спасяваме държавата? На кого ще разправяте тия на едро казани работи? А г. Домузчиевъ, когато критикуваше законопроекта, критикуваше го като че насрѣща му имаше едвали не нѣкой драконовски законопроектъ за удушване дори на цѣла класа. Ако вие смѣтате, че това законно е много, ние смѣтаме, че то е съвсемъ малко.

Смѣтамъ, че законопроектътъ ще трѣбва да се гласува така, както е, като оставимъ настрана въпроса за глобитѣ, за които се спомена отъ лѣвицата, защото тѣзи глоби се уреждатъ съ специаленъ законъ, г. Станевъ.

Л. Станевъ (раб): Вие си ги уреждате.

Д-ръ Г. М. Димитровъ (з): Вие тази работа може-би не знаете. Извинявайте, но Вие сигурно говорите така кесимъ, на бърза рѣчка, понеже трѣбва да кажете нѣщо и да направите голѣма политика, а забравяте, че тамъ (Сочи министърътъ на финанситѣ) има закони, че тамъ се разбятъ закони, а отъ Васъ оставатъ само приказкитѣ.

Л. Станевъ (раб): (Възразява нѣщо)

Д-ръ Г. М. Димитровъ (з): Недейте бърза. Промчете мѣроприятията, които се предлагатъ, и тогава критикувайте. Никой нѣма да ви отнеме думата. Недейте бърза, защото отъ бързина ще си изпреварите късмета.

Х. Чолаковъ (з): Тѣ го изпревариха вече.

Д-ръ Г. М. Димитровъ (з): Г. г. народни представители! Азъ нѣма да правя предложение, но искамъ само да обърна вниманието ви върху оная недобросъвестна, ще я нарека азъ, критика. И когато ние гласуваме този законопроектъ, гласуваме го съ съзнанието, че изпълняваме единъ голѣмъ дългъ къмъ народа, и съ съзнанието, че съ него не ощетяваме, а вземаме съасемъ мнѣшничко отъ онѣзи, които сж длъжни да дадатъ и които, по съвѣсть дори погледнато, трѣбваше да дадатъ и трѣбва да дадатъ много повече, защото сж взели извънредно много, а днесъ се иска отъ тѣхъ да платятъ само една троха. (Ржкоплѣскания отъ мнозинството)

Председателствувашъ Н. Захариевъ: Има думата г. министърътъ на финанситѣ.

Министъръ С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Съ настоящия законопроектъ се цели, отъ една страна, да се улесни събирането на законѣнитѣ данѣци и, отъ друга страна, да се опростятъ глобитѣ, за да се отърватъ отъ известни тежести българскитѣ данѣкоплатци, причинени тѣмъ отъ тежкото време, което се живѣе въ последнитѣ години.

Две сж съществени измѣнения, които сж направени отъ комисията въ чл. 1. Първо, вмѣсто „до 1931/1932 финансова година“ е поставено „до 1930/1931 финансова година“. Ще ви кажа после съображенията си защо не може да остане 1931/1932 г. Второ, съ втората алинея къмъ чл. 1 за данѣцитѣ отъ известенъ размѣръ нагоре глобитѣ за едни се опрощаватъ наполовина, а за други се събиратъ напълно. Съображенията за второто измѣнение сж следнитѣ. Има известни данѣци, като поѣмитѣ, които отъ провѣрката, която сме направили, не влѣкатъ никакви разтаци и оспорвания. Такъвъ е, нап., данѣкътъ сгради и специално за по-голѣмитѣ градове. Той е 5%¹⁰⁰ . . .

Р. Василевъ (д. сг): Две и половина на хилядата.

Министъръ С. Стефановъ: . . . — нѣщо установено. Оценкитѣ на сградитѣ въ градоветѣ сж установени, нѣма абсолютно никаква прѣчка данѣкътъ да не бжде плащанъ съ години. Такъвъ е и данѣкътъ върху доходитѣ. Но тукъ се каза, че недоборитѣ отъ този данѣкъ сж на занаятчиитѣ. Не сж само на занаятчиитѣ, защото това е данѣкъ върху занаятията, и голѣмитѣ недобори сж на най-едритѣ данѣкоплатци, които сж ги влачили съзнателно. И такива има много, защото има една аномалия въ закона, която азъ ще премахна много скоро. Тая аномалия е: единъ денъ законѣните съ плащането на данѣка или петъ години, глобата е все 20%. Вие ще бждете сезирани много скоро съ единъ законопроектъ, който ще установи размѣра на глобата не повече отъ 5%, но същевременно за по-голѣмитѣ законѣнения ще има едно пропорционално увеличение — глобата ще се удовоява или утроява, споредъ времето на законѣнето, за да се вложи една справедливостъ при глобяването. (Нѣкои отъ земеделцитѣ ржкоплѣскаха).

Не трѣбва да се забравя, че настоящиятъ законопроектъ се внася при едно заварено положение, което ние не можемъ днесъ да коригираме. Ние нагаждаме тоя законопроектъ съ огледъ на аномалията, която съществува въ сегашния законъ. Тая аномалия ще бжде много скоро коригирана въ смисълъ такъвъ, какъто ви казахъ. И понеже за 1931/1932 финансова година глобата за законѣни данѣци нѣма да бжде 20%, затуй се остави 1930/1931 финансова година.

Азъ не мога да се съглася да се опростятъ всичкитѣ глоби така, както постановява първата алинея на чл. 1.

защото има, повтарямъ, известни голѣми данѣци въ градовете — отъ провѣрката, която е направена, това се установява — неплатени съзнателно. Пожеже нѣма въ закона опредѣленъ единъ фаталенъ срокъ, колко време въ една околийска комисиия може да се протака установяването на данѣка и колко време може да се протака въ окръжната комисиия и Административния съдъ, нарочно влачатъ установяването на данѣцитѣ една, две, три години, защото лихвитѣ на тия неплатени данѣци, за две години, напимѣръ, сѣ много повече, отколкото глобата 20%.

Като целимъ съ законопроекта да направимъ едно облекчение на слабитѣ, азъ смѣтамъ, че нормитѣ, които сме поставили въ алинея втора на законопроекта — надъ 5.000 л. да платятъ половината глоба, а надъ 10.000 л. — пълната — съдържатъ една справедливостъ, защото нѣма абсолютно никаква причина да не бждатъ плащани глобитѣ за тия данѣци и защото това сѣ главно глоби за данѣкъ сгради върху градски имоти, които иматъ оценка надъ два милиона лева. Нѣма абсолютно никакви причини да не бждатъ плащани тия глоби, тъй като доходитѣ отъ тия сгради не сѣ спрѣли.

Р. Василевъ (д. сг): Ама данѣкътъ сгради не е 5, а $2\frac{1}{2}\%$.

Министъръ С. Стефановъ: 5 хиляди лева, това е данѣкътъ на една сграда, която струва 2 милиона лева. — Съвсемъ не е вѣрно това, което каза г. Домузчиевъ, че се цели да се взематъ нѣкакви 600 милиона лева глоби върху три милиарда лева несѣбрани данѣци, защото недоборитѣ надъ 5 хиляди лева и надъ 10 хиляди лева съставляватъ едва 5% отъ несѣбранитѣ данѣци. Нека това се знае. Но ако ние не вземемъ глоби за данѣцитѣ надъ тия норми, ще внесемъ едно развращение у данѣкоплатцитѣ, които сѣ били редовни и които, до онзи денъ — 25 октомврий — преди внасянето на законопроекта, сѣ си платили данѣцитѣ.

Н. Пждаревъ (д. сг): Цифритѣ 5 и 10 хиляди лева отъ где ги вземате?

Министъръ С. Стефановъ: Това е последната поправка, която е направена въ комисиията и която докладчикътъ докладва: вмѣсто 20.000 става 5.000 и вмѣсто 30.000 става 10.000.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Въ доклада на комисиията нѣма такова нѣщо.

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): Азъ докладвахъ последната редакция на комисиията и четохъ доста ясно, за да я чуете.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Това не може да става. То не е съобщено на народнитѣ представители. Докладътъ на комисиията е писменъ.

А. Капитановъ (з): Може да бжде и устенъ.

Министъръ С. Стефановъ: Комисиията се събира наново и направи нѣкои поправки, които г. докладчикътъ докладва; азъ смѣтамъ, че тѣ се чуа и сѣ известни на народнитѣ представители.

С. Дойчиновъ (нац. л. о): Ние ще ги смѣтаме като Ваши предложения, г. министре.

Министъръ С. Стефановъ: Предложението на г. Домузчиевъ — да бждатъ глобитѣ намалени на 5 и 10% — нѣма защо да го приемаме, защото азъ ви декларирамъ, че въ много скоро време ще ви внесе законопроектъ, който ще постави глобитѣ на другъ принципъ.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Въ това сме съгласни, но по-неже по-едритѣ данѣкоплатци и тъй не могатъ да плащатъ, защо ще имъ налагате голѣми глоби за закъснение?

Министъръ С. Стефановъ: За 1931/32 г. данѣцитѣ не сѣ закъснѣли; голѣмитѣ данѣци не сѣ още установени, тѣ още се влачатъ по околийскитѣ и окръжни данѣчни комисиии.

Г. г. народни представители! Безъ да се обяснявамъ повече, азъ моля да гласувате чл. I, съ поправките въ втората алинея и съ добавената трета алинея, която се прочете тукъ, че лихвитѣ по чл. 73 отъ закона за данѣка върху приходитѣ на лицата и дружествата се опрощаватъ на половина, ако бждатъ изплатени до 25 януарий 1932 г.

И. Лѣкарски (д. сг): По отношение акцизитѣ, г. министре?

Министъръ С. Стефановъ: По отношение акцизитѣ не съмъ съгласенъ съ поправката, която се предложи, защото законопроектътъ за акцизитѣ е готовъ, ще бжде раздаденъ до 2—3 дена и всички поправки, които се искатъ, ще бждатъ прокарани тамъ.

С. Пулевъ (з. — Ст. з): Сжщо и за поземелния данѣкъ.

Министъръ С. Стефановъ: Сжщо и за поземелния данѣкъ.

Н. Пждаревъ (д. сг): Значи Вие, г. министре, смѣтате, че съ алинея втора не се накърнява Вашето желание да можете да съберете повече данѣци?

Министъръ С. Стефановъ: Не. Направени сѣ проучвания г. Пждаревъ. Иначе ще внесемъ едно развращение у данѣкоплатцитѣ.

Н. Пждаревъ (д. сг): Безспорно.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): По-напредъ въ доклада на комисиията имаше цифритѣ 20.000 и 30.000, а сега ставатъ 5.000 и 10.000 л. Защо става това измѣнение? Или е имало основание да бждатъ 20.000 и 30.000, или е нѣмало.

Министъръ С. Стефановъ: Погрѣшно сѣ поставени цифритѣ 20.000 и 30.000. Вие знаете, че при размѣра на данѣка сгради 10.000 л. данѣкъ е много голѣмъ, защото отговаря на едно здание, оценено за 4 милиона лева. Ще се съгласите, че това ще бжде несправедливо.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Има и много други данѣци.

Министъръ С. Стефановъ: Сжщото е и за данѣка върху доходитѣ.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Не се ли касае за сборъ отъ данѣци?

Министъръ С. Стефановъ: Не. За всѣки данѣкъ стѣлно. Нѣма да се прави сборъ.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Това да се отбележи и подчертае. Ако е така, тогава е добре.

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): Г. г. народни представители! Бележката, която направи г. Лѣкарски, е права. Както е текстътъ въ доклада, който ви е раздаденъ, има една неяснота относно това, за кои години се засѣга данѣкътъ върху материалитѣ, отъ които се вари ракия, и акцизътъ на виното. Тази неяснота се избѣгва съ новия текстъ на комисиията, която постави думитѣ „дължими до 1930/1931 финансова година включително“ следъ думитѣ „виното“ Апозицията ще стане за тритѣ данѣци и ще се поясни, че и за тритѣ данѣци се отнася. По този начинъ ще се внесе пълна яснота въ текста.

Г. Пждаревъ помоли да кажемъ съображенията си защо сме поставили „5.000“ и „10.000“.

Н. Пждаревъ (д. сг): Г. министърътъ ги каза.

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): Тѣзи сѣ съображенията ни и онѣзи, които азъ изтъкнахъ.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Ще пристѣпимъ къмъ гласуване.

Постѣпили сѣ следнитѣ предложения:

Предложение отъ народния представител г. Ради Василевъ ...

Р. Василевъ (д. сг): При декларацията на г. министра, че ще внесе законопроектъ, съ който да уреди тази материя, оттеглямъ предложението си.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Народниятъ представител г. Ради Василевъ оттегля предложението си.

Има направено предложение отъ народния представител г. Иванъ Лѣкарски въ смисълъ: (Чете) „Втората алинея отъ чл. I да добие следната редакция:

„Когато, обаче, годишниятъ основенъ облогъ на горнитѣ данѣци възлиза отъ 20.000 до 30.000 л. включително, за разликата надъ 20.000 л. се събира глоба само наполовина отъ предвидения въ закона размѣръ; а когато годишниятъ основенъ облогъ надвишава 30.000 л., то за

данъка отъ 20.000 до 30.000 л. се плаща глоба, както е казано по-горе, а за облога надъ 30.000 л. глобитъ се събиратъ на общо основание.

И. Лъкарски (д. сг): Цифритъ „20.000“ и „30.000“ ставатъ „5.000“ и „10.000“.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Постъпило е второ предложение отъ сщия народенъ представителъ, г. Лъкарски (Чете) „Къмъ чл. 1 да се прибави нова алинея трета. „Данъкътъ върху материалитъ, отъ които се вари ракия и акцизътъ върху вината се събиратъ до размъра на продаденото отъ производителя и изнесено отъ склада му количество спиртни питиета и вина. Данъкътъ въ указанитъ размъри се събира безъ глоба и следъ 25 януарий 1932 г.“

Народниятъ представителъ г. Домузчиевъ предлага: (Чете) „Къмъ чл. 1. Глобата по закона за събиране прѣжитъ данъци се намалява отъ 10% и 20% на 5% и 10% за закъснителитъ данъци“.

Народниятъ представителъ г. Лазаръ Станевъ предлага: (Чете) „Чл. 1. Спиратъ се екзекуциитъ и разпродажбитъ за данъци и задължения къмъ държавата, окръжиято, общината, банкитъ — държавни и частни, и частнитъ кредитори на беднитъ селяни, работници и еснафи, които изкарватъ доходи колкото за прехраната си и личната си издръжка.“

„Анулирватъ се на сщитъ всички стари данъци съ връхнинитъ и глобитъ върху тѣхъ.“

„Анулирватъ се сщщо всички видове глоби, наложени имъ по отдѣлнитъ закони до днесъ.“

„Освобождаватъ се сщжитъ отъ всички видове данъци и акцизъ“.

Пристъпваме къмъ гласуване.

Които г. г. народни представители сж съгласни съ предложението на народния представителъ г. Лъкарски — да се измѣни втората алинея на чл. 1 въ тази редакция, която ви четохъ и съ която г. министърътъ на финанситъ не е съгласенъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Малцинство, Събранието не приема.

Които г. г. народни представители сж съгласни съ предложението на сщия народенъ представителъ г. Лъкарски — къмъ чл. 1 да се прибави нова алинея трета, съ което г. министърътъ на финанситъ не е съгласенъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Малцинство, Събранието не приема.

Които г. г. народни представители сж съгласни съ предложението на народния представителъ г. Домузчиевъ, което прочетохъ и съ което г. министърътъ на финанситъ не е съгласенъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Малцинство, Събранието не приема.

Които приематъ предложението на народния представителъ г. Лазаръ Станевъ, съ което г. министърътъ на финанситъ сжщо не е съгласенъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Малцинство, Събранието не приема.

Които приематъ чл. 1 на законопроекта тѣй, както се докладва отъ г. докладчика на комисията, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): (Чете)

„Чл. 2. Опрощаватъ се тоже глобитъ за закъснение, наложени върху общинскитъ данъци, налози, берии, такси и др., които, съгласно закона за измѣнение и допълнение чл. 103 отъ закона за градскитъ общини и чл. 74 отъ закона за селскитъ общини отъ 15 мартъ 1929 г., „Държавенъ вестникъ“ брой 282, се събиратъ съ глоби за закъснение, възъ основа закона за събиране прѣжитъ данъци, съ изключение на случаитъ, когато изброенитъ данъци и такси сж дадени подъ наемъ.“

Забележка. Не се плаща сжщо така предвидената въ чл. 73 отъ закона за данъка върху приходитъ на лицата и дружествата лихва до 25 януарий 1932 г.“

Забележката се заличава, комисията прие нова алинея втора: (Чете) „Опрощаватъ се сщщо така наложелитъ глоби възъ основа на чл. 79 отъ правилника за отбиване временната трудова повинность“.

Р. Василевъ (д. сг): И въ този членъ трѣбва да се го- стави 1930/1931 г., т. е. да се опростятъ глобитъ за сщия срокъ, за който се опростиа въ чл. 1.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Има думата народ- ниятъ представителъ г. Иванъ Лъкарски.

И. Лъкарски (д. сг): Азъ питамъ г. докладчика: тия опрощавания на глобитъ за закъснѣли общински данъци, налози, берии, такси и др., за кои години ще бждатъ?

Р. Василевъ (д. сг): До 1930/1931 г. включително.

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): До 1930/1931 г.

И. Лъкарски (д. сг): До каквъ размъръ на облога или на данъка нѣма да се плаща глоба?

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): Отъ текста на чл. 2 се вижда, че за всички размъри нѣма да се плаща глоба. Общинскитъ данъци сж обикновено малки.

И. Лъкарски (д. сг): Азъ смѣтамъ, че общинитъ не сж по-добре отъ държавата, затова не би трѣбвало да по- ставите общинитъ въ по-лошо положение, отколкото дър- жавата. И общинитъ трѣбва да могатъ да събиратъ глоби отъ нѣкои недобросъвестни граждани, закъснѣли да си издѣлжатъ общинскитъ данъци, такси и берии, когато данъцитъ надминаватъ известенъ размъръ. Не трѣбва да опростите глобитъ за всички общински данъци и берии. Щомъ като поставите известни размъри за длжимитъ на държавата данъци, надъ които размъри се взема глоба, защо да не поставите сщжитъ размъри за общинскитъ да- нъци и берии? Азъ смѣтамъ, че общинитъ сж много по- зле, отколкото държавата, и затуй предлагамъ и за общин- скитъ данъци да предвидимъ сщжитъ размъри, надъ които ще се взема глоба.

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): Г. г. народни представи- тели! За общинскитъ данъци не предвиждаме размъритъ 5 и 10 хиляди лева, защото общинскитъ данъци, такси и др. не достигатъ никога тия размъри. Би трѣбвало за общин- скитъ данъци да предвидимъ други размъри. Длжимитъ общински данъци сж винаги малки. Това сж били съобра- женията ни.

И. Лъкарски (д. сг): Има предприятия, които плащатъ надъ 10.000 л. общински данъци и такси. Има нѣкои тютю- нови фирми и други предприятия въ София и другаде, които плащатъ само за водно или фирмено право надъ 10 хиляди лева годишно. Или пъкъ такси за каналъ, бо- клукъ и др.

В. Домузчиевъ (нац. д. о): Боклукъ-парасж нѣма въ та- къвъ размъръ, нс фирмено право плащатъ 10 хиляди лева.

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): Едритъ ще плащатъ на- пълно.

И. Лъкарски (д. сг): Предлагамъ къмъ чл. 2 следната нова алинея: (Чете) „Опрощаването на глобитъ, за които се говори въ настоящия членъ, става за годинитъ и въ размъритъ, предвидени въ чл. 1 на настоящия законъ“.

Министъръ С. Стефановъ: Приемамъ това предложение.

В. Домузчиевъ (нац. д. о): Фактически нѣма да има ни- какво опрощаване.

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): Съгласенъ съмъ съ това предложение.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Има думата на- родниятъ представителъ г. Христо Манафовъ.

Х. Манафовъ (д): Г. г. народни представители! Изве- стно ви е, че, съгласно закона за трудовата повинность, гражданитъ сж задължени ежегодно да отбиватъ 10-дневна временна трудова повинность. Въ закона за временната трудова повинность не сж предвидени никакви санкции за неотбиване временната трудова повинность, обаче въ прав- вилника за приложението на закона за временната тру- дова повинность отъ 1923 г. чл. 79, се предвиди плаща- нето на една глоба отъ онѣзи, които не си отбиятъ вре- менната трудова повинность, въ троенъ размъръ на онова, което е трѣбвало да платятъ.

Всички общински управления, отъ сщществуването на този правилникъ до днесъ, налагатъ на гражданитъ, които не сж си отбили временната трудова повинность, глоба въ троенъ размъръ на онова, което е трѣбвало да заплатятъ за откупуване отъ временна трудова повинность. Глобата, предвидена въ този правилникъ, обаче, е една незаконна глоба, и затова една голѣма частъ отъ гражданитъ отказ- ватъ да я плащатъ. Глобата, бидейки наказание, не може да бжде наложена по другъ начинъ, освенъ чрезъ законъ. И общинскитъ управления отъ редица години насамъ иматъ купища червени листове за събиране на тая глоба, но събиратъ много малко и то отъ онѣзи граждани, които пропускатъ да защитятъ своитъ интереси. Голѣма частъ отъ гражданитъ, които не плащатъ доброволно тая глоба, не могатъ да бждатъ заставени по никаквъ начинъ да я заплатятъ сега, поради това, както казахъ въ нача- лото, че тая глоба не се събира възъ основа на единъ за- конъ. Но въпрѣки всичко, г-да, въ бюджетитъ на общин-

скитъ съвети съществува такъв параграфъ: приходъ отъ глоби на неявили се да отработятъ временната трудова повинност, макаръ по тоя параграфъ почти нищо да не се събира. И понеже общинитъ предвиждатъ приходи отъ тая глоба, гражданитъ биватъ тормозени, разкарвани, общинскитъ управления сж принудени да връчватъ на гражданитъ червени известия, които известия, за да бъдатъ написани, общинитъ наематъ персоналъ, държатъ се спешни и т. н. И понеже въ края на краищата нищо не излиза отъ това, азъ правя предложение за опрощаване на така наложената глоба въз основа на единъ правилникъ, защото тя не е законна глоба и, следователно, не може да бъде събирана отъ гражданитъ.

Понеже и г. министърътъ на финанситъ възприе това мое предложение, понеже го възприе и г. докладчикътъ и го докладва азъ моля народното представителство да възприеме това мое предложение: да бъдатъ опростени наложенитъ до влизането въ сила на настоящия законъ глоби, въз основа на чл. 79 отъ правилника за отбиване временната трудова повинност.

А. Капитановъ (з): И по желѣзопътната повинностъ има глоби, които сж като тия за временната трудова повинностъ.

Н. Пждаревъ (д. сг): Не е ли по-право да се каже, че тия глоби нѣма вече да се събиратъ, защото не може да се опрощава това, което не се дължи.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Ради Василевъ.

Р. Василевъ (д. сг): Азъ моля да бъдемъ много внимателни, когато на второ четене се правятъ предложения за опрощаване на глоби, наложени по други закони или правилници. Не винаги трѣбва да бъдатъ събирани глобитъ, които биватъ налагани, но гражданитъ трѣбва да отработятъ трудовата си повинностъ, която не сж отработили за 4-5 години, или пъкъ трѣбва да се откупятъ съ пари, които ще отидатъ за благоустройство на нашитъ селища. Ако опростимъ тия глоби, всички недобросъвестни граждани, които сж манкирали, ще бъдатъ освободени отъ това си задължение, а само беднитъ граждани, които сж си отработвали временната трудова повинностъ, защото нѣматъ пари, ще сж си изпълнили своя дългъ къмъ общината и къмъ родината. Значи, на гражданитъ, които сж манкирали отъ това си задължение, защото сж смѣтали, че могатъ да платятъ глобитъ, които ще имъ се натрупатъ презъ 2-3 години, сега ще имъ бъдатъ опростени тия глоби. Ако бъде прието такава предложение, ще изпаднемъ въ грѣшки, за които после ще съжаляваме. Мѣстото на такава предложение е при разглеждане на специалния законъ, който то може да бъде по-добре обсъдено. Нека това предложение се има предъ видъ, нека се вземе мнението на министра на благоустройството, нека Министерството на благоустройството си каже думата, нека неговитъ техници проучатъ въпроса, и съ единъ специаленъ законопроектъ да се предложи съответното измѣнение на закона, а това предложение да не се приема при разглеждането на настоящия законопроектъ. На това предложение не му е тукъ мѣстото. Нека съ този законопроектъ, който цели преди всичко, както каза и г. министърътъ на финанситъ, да се създаде възможностъ за събиране на прѣки данѣци чрезъ облекчаване на данѣкоплатцитъ, да не правимъ измѣнения на други закони, безъ респективнитъ министри да сж направили своитъ изучавания, защото можемъ да направимъ грѣшки.

Моля, г. министърътъ на финанситъ да не се съгласява съ това предложение.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата г. министърътъ на финанситъ.

Министъръ С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Както виждате, въ чл. 2 се опрощаватъ по сжитъ съображения глобитъ за закъснение, наложенъ върху общинскитъ данѣци. Азъ приемамъ предложението, което прави г. Лѣкарски, защото действително въ този членъ не сж посочени нито размѣритъ на общинскитъ данѣци, нито годинитъ, както това е направено въ чл. 1, макаръ че нѣма общински облагания въ тия размѣри. По глобитъ върху данѣк-сгради, отъ който общинитъ се интересуватъ, тѣхнитъ интереси сж запазени.

Колкото се отнася до новата алинея на чл. 2, азъ съмъ съгласенъ съ предложението на г. Ради Василевъ, да остане въпросътъ да се проучи и, ако се окаже наложително, да я приемемъ на трето четене.

Азъ моля да се гласува чл. 2 заедно съ предложението на г. Лѣкарски.

Х. Манафовъ (д): Азъ съмъ съгласенъ, въпросътъ за тази алинея да остане на трето четене.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Ще гласуваме.

Г. Лѣкарски предлага къмъ чл. 2 следъ забележката да се прибави нова алинея: (Чете) „Опрощаването на глобитъ, за които се говори въ настоящия членъ, става за годинитъ и въ размѣритъ, предвидени въ чл. 1 на настоящия законъ“.

Съ това предложение е съгласенъ г. министърътъ на финанситъ.

Кои то приематъ тѣй прочетеното предложение на г. Лѣкарски, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Кои то приематъ чл. 2, заедно съ току-що приетото предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): (Чете)

„Чл. 3. Опрощаването на глобитъ не спира принудителното събиране на закъснитъ данѣци, което събиране ще става на три пѣти до 25 януарий 1932 г., а именно: на 25 ноемврий и 25 декемврий 1931 г. и 25 януарий 1932 г.“

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Иванъ Лѣкарски.

И. Лѣкарски (д. сг): Понеже има случаи, бирницитъ да тѣлкуватъ малко по-иначе, отколкото ние разбираме, азъ моля г. докладчика да даде едно пояснение. Ако до 25 януарий данѣкоплатецътъ не плати цѣлия данѣкъ, а плати, да кажемъ, половината, следъ 25 януарий върху цѣлия ли данѣкъ ще бъде глобата или само върху частта, която остава да дължи? Нека се даде нуждното пояснение, за да не би въ последствие данѣкоплатцитъ да иматъ разправии съ бирницитъ и да става нужда да се отива въ Административния съдъ.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата г. министърътъ на финанситъ.

Министъръ С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Въ чл. 3 е предвидено, въпрѣки фаталния срокъ 25 януарий 1932 г., принудителното събиране да става на три пѣти именно по съображенията, които изтъква г. Лѣкарски — да не се чака последната дата 25 януарий, защото въ такъвъ случай нищо нѣма да постигне дотогава. Събирането ще стане на три пѣти, и въ окръжнитъ, които ще се издадатъ като пояснение, ще бъде изрично казано това, че ако данѣкоплатецътъ до 25 януарий плати 1/3 отъ данѣка си, върху тази 1/3 нѣма да му се взема глоба. Отъ думитъ „на три пѣти“ много ясно се разбира, че за всѣко едно плащане се опрощаватъ глобитъ за това плащане. Защото, ако нѣма тая редакция на чл. 3, ние ще трѣбва да чакаме до 24 януарий вечерта, а това значи дотогава да нѣмаме никакви постижения. Мисълта на закона е много ясна. Останалото, каквото се желае, ще се даде въ окръжното.

И. Лѣкарски (д. сг): Ако, напр., до 25 ноемврий не плати едната третина?

Министъръ С. Стефановъ: Екзекуцията следва върху тази третина.

И. Лѣкарски (д. сг): Но ако на 25 декемврий плати третината, ще му се събере ли глоба върху нея следъ 25 януарий.

Министъръ С. Стефановъ: Екзекуцията ще следва само върху останалитъ трети, ако не ги плати до 25 януарий, понеже е казано „на три пѣти“.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които приематъ чл. 3 тѣй, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство. Събранието приема.

Докладчикъ Н. Йотовъ (з): (Чете)

„Чл. 4. Платенитъ глоби до влизането въ сила на настоящия законъ не се връщатъ.“

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Стефанъ Дойчиновъ.

С. Дойчиновъ (нац. л. о): Г. г. народни представители! Ако този законопроектъ бѣ дебатиранъ по принципъ — както знаете, ние го гласувахме на първо четене при уговорката, че всичко онова, което може да се каже по принципа на законопроекта, ще имаме свободата да го кажемъ при второто четене — азъ щѣхъ да направя една много

сщественна и важна забележка. Отъ гледището на социалната справедливост, отъ гледището на праворед и отъ гледището на голъмитѣ държавни интереси и на морала на данъкоплатците, ние се обявяваме изцяло противъ този законопроектъ. Но какво и да е: законопроектътъ се прие по принципъ и сега го гласуваме на второ четене; редътъ е на последния чл. 4. Въ този членъ е казано, че всички събрани до днесъ глоби не се връщатъ.

Азъ разбирамъ съображенията, които сж продиктували този членъ. Тѣ сж: да се запазятъ интереситѣ на фиска, на държавната каса, като глобитѣ, платени до влизането на закона въ сила, не се връщатъ на ония, които сж били глобени; за това, че поради съществуващата криза — която отъ друга страна е главниятъ мотивъ за създаването на този законъ — сж закъснѣли съ плащане на данъцитѣ си.

Г. г. народни представители! Когато се създава единъ законъ, първата и най-важна задача и длъжностъ на народното представителство е, изхождайки отъ обществената справедливост, да издава закони не за отдѣлни класи, не за отдѣлни личности, но да издава закони общи, задължителни за цѣлия народъ. Въ дадения случай се прави едно раздѣление: тия данъкоплатци, които сж имали разбирането, че трѣбва да се подчиняватъ на законитѣ, които сж изпълнили тѣзи закони, които сж се стремѣли на време да внесатъ данъцитѣ си въ държавната каса, за да не я ощетяватъ, тѣзи хора днесъ се подлагатъ на едно ощетяване, а ония данъкоплатци, които не сж били редовни, които не сж изпълнили наредбитѣ на законитѣ, днесъ получаватъ фактически една премия за това си неподчинение. Но ще ми се възрази: „Ние това го правимъ за беднитѣ хора, това го правимъ поради кризата“.

Г. г. народни представители! Та нима мислите, че данъкоплатците, които сж закъснѣли и не сж си платили данъцитѣ сж само беднитѣ? Има много бедни хора, които сж отдѣляли отъ залъка си и сж платили данъцитѣ си. Има дори бедни хора, които сж закъснѣли да платятъ данъка си на срока съ единъ денъ само и сж си платили и глобитѣ. Азъ знаа такива случаи, на които съмъ билъ очевидецъ: точно на 25 вечерта изтича срокътъ за плащане данъка безъ глоба, но човѣкътъ закъснѣлъ — било че е билъ задържанъ не по своя вина, било по небрежностъ или незнание на постановленията на закона — и се явява да плати данъка си на 26. Нему безмилостно се казва: „Ще платите данъка съ 20% глоба“. Добре, плаща този човѣкъ 20% глоба. Съ какво ощетява той държавата? Данъка, който трѣбва да внесе, той го внася само съ единъ денъ закъснение. Следователно, вредитѣ, които причинява на държавата, като си плаща данъка съ закъснение единъ денъ, съ една седмица, съ единъ месецъ, не сж така голѣми, както вредитѣ, причинени на държавата отъ онѣзи данъкоплатци, на които днесъ вие ще опростите глобитѣ. Е добре, вършите ли вие справедливо дѣло, когато казвате: „На васъ, които ошетихте държавата много малко, ще ви вземемъ глоба, а на васъ, които не платихте и досега, по едни или други съображения, ще ви простимъ глобитѣ — на едни изцяло, на други отчасти, на трети повече или по-малко“. Това е едно облагодетелствуване, г. г. народни представители, на една група данъкоплатци, които сж не-изправни, а пъкъ е наказание за онѣзи, които сж се стремѣли да бждатъ изправни и сж причинили много малка вреда на държавата, като сж платили данъцитѣ си съ много малко закъснение. Може нѣкои да възразятъ: „Има криза, която засѣга главно беднитѣ хора“. Г. г. народни представители! Не виждамъ въ този законопроектъ текстъ, който да прави разлика между бедни и богати. Е добре, ще ми позволите да направя една аналогия. Какъ ще определите вие, кои данъкоплатци сж закъснѣли съ данъцитѣ си и кои сж причинитѣ за това? Едни, поради кризата, други, поради нѣмотия, трети, поради небрежностъ, която не ги извинява, четвърти умишлено, което тоже не ги извинява, пети, понеже сж заемали голѣмо обществено положение, понеже сж били голѣми хора, чорбаджии или лихвари, които сж искали да използватъ капитала си. Нѣма разграничение. Ония, които сж платили данъцитѣ си, но сж закъснѣли малко, не сж ли действували при сѣщитѣ условия? Защо въ такъвъ случай, г. г. народни представители, вие нѣма да опростите глобитѣ на ония, които сж били изправни, а на тия, които сж не-изправни и до днесъ, ще ги опростите? Съ това вие ще внесете едно раздражение въ душата на данъкоплатците.

Азъ смѣтамъ, г. г. народни представители, че не бива по нѣкой начинъ народното представителство да се хлъзне по този пътъ и да даде една премия на ония, които не сж си плащали данъцитѣ, а ония, които сж ги платили съ малко закъснение, да бждатъ глобени и да понесатъ наказание, каквото по-малко заслужаватъ отъ ония, които сж

направили много по-голѣма щета на държавата, като съвсемъ не сж си платили данъцитѣ досега. Както щете сметнете тѣзи 20%, било като глоба, било като превантивна мѣрка или като лихва, все пакъ на последнитѣ, заради тѣхната нередовностъ, правите едно благодеяние, а на онѣзи, които сж се стремѣли да бждатъ редовни, налагате наказание. Тая двойственостъ въ закона, г. г. народни представители, за честта и авторитета на българския Парламентъ, за вѣрата на българския народъ въ висшата справедливостъ на народното представителство, не бива да се остави даже по фискални съображения. Ако фискътъ ще понесе една щета, така да се каже, съ опрощаването на глобитѣ, което се предлага сега, ще трѣбва да опростите и онѣзи глоби, които сж платени и които сж сравнително много по-малко.

По тѣзи съображения правя следното предложение: чл. 4 да се премахне, като платенитѣ глоби се прихванатъ за дължимитѣ данъци, за да имаме единъ законъ, който да почива на базата на социалната справедливостъ. Моля, г. министри, съгласете се на това предложение, въпрѣки, че съображението, което е продиктувало този чл. 4, изхожда отъ интереситѣ на фиска.

Министъръ С. Стефановъ: До кога, до коя година на-задъ?

С. Дойчиновъ (нац. л. о): За сѣщия периодъ и сѣщия размѣръ, г. министри.

Министъръ С. Стефановъ: Какъ за сѣщия периодъ?

С. Дойчиновъ (нац. л. о): Отъ 1928 г.

Министъръ С. Стефановъ: Кажете какъ!

А. Буковъ (з): Ще трѣбва да се уреди цѣло счетоводство. Това е невъзможно.

С. Дойчиновъ (нац. л. о): Азъ смѣтамъ, че този членъ е излишенъ.

А. Буковъ (з): Много си е на мѣстото.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Василь Домузчиевъ.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Г. г. народни представители! Искамъ да привлѣка вниманието ви върху другъ единъ фактъ, който сѣщо прави нашитѣ данъци несъбираеми и е една отъ причинитѣ за голѣмитѣ недобори.

Вследствие на едно окръжно за тълкувание на закона за събиране на прѣжитѣ данъци, бирникътъ не може да приеме частично изплащане на дължимъ текущъ данъкъ, ако данъкоплатецътъ не е изплатилъ закъснѣлитѣ си данъци, каквито и да сж тѣ. Сѣщо така бирникътъ не приема частичното изплащане и на закъснѣли данъци. Азъ знаа случаи, при които двама адвокати, колеги въ Орѣхово, които дължеха по 7.000 и 8.000 л., единиятъ носѣше 4.000 л., другиятъ — 5.000 л. и искаха да си заплатятъ данъцитѣ. Измѣкнаха имъ това окръжно и имъ казаха: „Или всичко, или нищо; ще считаме закъснѣлъ цѣлия Ви данъкъ и ще Ви наложимъ 20% глоба“. Тогава тѣ казаха: „Тѣй ли? Добре!“ — прибраха си паричникътъ и си отидоха, а бирникътъ си остана съ окръжното и съ книгата.

Нѣкой отъ земледѣлцитѣ: Това може да се нареди съ наредба.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Това е окръжно за тълкувание на закона.

Г. министърътъ трѣбва или да внесе една бележка тукъ, или да нареди съ окръжно, че държавниятъ бирникъ е длъженъ да приеме, колкото и пари да му занесе данъкоплатецътъ и за която финансова година посочи, че ги внася.

Н. Алексиевъ (з): А! Ще платите новитѣ данъци, а старитѣ данъци?

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Г. Алексиевъ! Като Ви кажа още нѣщо, и Вие ще се съгласите съ мене. — Данъкоплатецъ Х. дължи 1000 л. данъкъ за 1930 г., закъснѣлъ, трѣбва да плати 100 л. глоба на 26 октомврий. Обаче, той иска да бжде редовенъ поне съ данъка за 1931 г., следъ като е закъснѣлъ за другата, за която ще плати глоба, и казва: „Ето ви за старата финансова година внасямъ 500 л., внасямъ и цѣлия данъкъ за текущата година. За закъснѣлия

данъкът има вече глоба, нѣмамъ повече пари и не мога изведнѣжъ да го платя, ще го плащамъ малко по-малко; затуй приемерте 500 л. за закѣснѣлия данъкъ, а текущия данъкъ, за да не закѣснѣи и съ него, внасямъ изцѣло". Отговарятъ му: „Не може. Ще плащашъ закѣснѣлия данъкъ, и за текущия ще платишъ глоба“.

А. Капитановъ (з): Туй не е отъ 4 месеца, а е отъ 8 месеца.

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Ако ще и отъ освобождаването да е.

Може ли туй да се търпи повече? Не е ли сега време да се поправи съ една забележка или съ окръжно, ако г. министърътъ на финансите приеме ангажментъ предъ Парламента, че ще корегира това положение съ окръжно?

Министъръ С. Стефановъ: Въ смисълъ?

В. Домузчиевъ (нац. л. о): Въ смисълъ, че бирникътъ е длъженъ да приема закѣснѣли данѣци, въ каквото и разбиръ да му се предлагатъ, а текущите той е длъженъ да приема винаги, за да не остава данѣкоплатецътъ въ закѣснение. Защото веднѣжъ закѣснѣлъ единъ данѣкоплатецъ, той вѣчно е закѣснѣлъ и е глобяванъ; поне да не бѣде данѣкоплатецътъ глобяванъ и за текущия данъкъ.

Това е страшно, г-да, и азъ моля, г. министра на финансите да го поправи, било тукъ съ една бележка, било съ окръжно. Ако г. министърътъ направи декларация, че е съгласенъ да го направи съ наредба, азъ не правя предложение.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Ради Василевъ.

Р. Василевъ (д. сг): Г. г. народни представители! Въ комисията, когато се работи този законопроектъ, не се прибави последниятъ чл. 4 — може да е билъ прибавенъ въ последващо заседание — защото фактически нѣма нужда да се пише, че събранитѣ глоби не се връщатъ. Ако не се пишеше, пакъ нѣмаше да се връщатъ. Обстоятелството, че се опрощаватъ глоби за данѣци включително до 1930/1931 финансова година, какво значи, г. г. народни представители? Това значи, че тия глоби, които сж събрани за тия финансови години, сж вече минали като приходи по съответнитѣ бюджети и вие не можете по никой начинъ да искате повръщането на тѣзи суми, една частъ отъ които сж влѣзли като постѣпления отъ данѣци въ единъ бюджетъ, а друга частъ е влѣзла като постѣпления отъ глоби въ другъ бюджетъ. Ние не можемъ да искаме по никой начинъ възвръщането на събранитѣ глоби въ предшествувачи години, макаръ, че е вѣрно това, което каза г. докладчикътъ, че този законопроектъ е за тия, които сж недобросѣвѣстни.

Съ корекцията, която се направи въ чл. 1 отъ законопроекта, намали се разбирътъ на облога, който се освобождава отъ глоба, а глобитѣ на недобросѣвѣстнитѣ, които дължатъ данъкъ въ голѣмъ разбиръ, не се опрощаватъ. Обаче малцина сж ония данѣкоплатци, които не си плащатъ данѣка поради недобросѣвѣстностъ; повече сж ония, които нѣматъ възможностъ, които нѣматъ срѣдства да платятъ, и законодателятъ справедливо имъ опрощава глобитѣ. Колкото и да е желателно да се унифицира положението и на единитѣ и на другитѣ данѣкоплатци, не бива, обаче, да се допуска връщането на глобитѣ за изплатени стари данѣци, които вече сж минали на приходъ по минали бюджети.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата г. министърътъ на финансите.

Министъръ С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Азъ разбирамъ смисъла на всички предложения, които се правятъ по чл. 4. Разбирамъ и смисъла на предложението, което прави г. Домузчиевъ — че бирникътъ не приемали сумитѣ така, както сж предлагани отъ данѣкоплатците. Но ние не трѣбва да забравяме, че се намираме предъ много аномалии въ сегашната данѣчна система. Ето защо, ние не можемъ съ този законопроектъ да премахнемъ всички тѣзи аномалии. Тѣхното уреждане ще бѣде предметъ на единъ законопроектъ, който ще последва скоро.

Колкото се отнася до предложението, да се върнемъ назадъ да опрощаваме глоби — това е невъзможно. Безъ единъ фаталенъ срокъ, ние не можемъ да поставимъ едно ограничение: до кога е редовно и отъ кога нататъкъ не е редовно.

Азъ моля да се приеме чл. 4 така, както се докладва, като декларирамъ, че всички предложения, които се направиха, ще бѣдатъ вземени предъ видъ при измѣнението на закона.

П. п. Ивановъ (з): Да се опростятъ глобитѣ, внесени отъ 21 юний насамъ, а глобитѣ, които не сж събрани до тази дата, да останатъ за тѣхна смѣтка. (Сочи сговориститѣ. Смѣхъ)

С. Дойчиновъ (нац. л. о): Азъ моля г. министра да се съгласи, да се опростятъ само глобитѣ, платени за последната година.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Нѣма справедливостъ въ тази работа. Това е едно изтѣрпѣно наказание вече.

С. Дойчиновъ (нац. л. о): Поне една относителна справедливостъ!

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има предложение отъ народния представителъ г. Стефанъ Дойчиновъ, чл. 4 да се измѣни така: (Чете) „Платенитѣ глоби се прихващатъ за дължимитѣ данѣци отъ началото на 1929 г.“

Съ това предложение г. министърътъ на финансите не е съгласенъ.

Който приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Малцинство, Събранието не приема.

Който приематъ чл. 4 така, както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Съобщавамъ на г. г. народнитѣ представители, че е постѣпилъ отъ Министерството на финансите законопроектъ за измѣнение и допълнение на закона за Българската народна банка. (Вж. прил. Т. I, № 3)

Този законопроектъ ще се разладе на г. г. народнитѣ представители и ще се постави на дневенъ редъ.

Пристѣпваме къмъ точка трета отъ дневния редъ — докладъ на комисията по превѣрка на изборитѣ.

Ще се докладва изборътъ въ Елховската избирателна околия.

Има думата докладчикътъ г. Иванъ Василевъ.

Докладчикъ И. Василевъ (з): Г. г. народни представители! За всички листи, които сж се състезавали въ Елховската избирателна околия, сж подадени 16.649 действителни бюлетини. Отъ тѣхъ за листата на коалицията: Български земеделски народенъ съюзъ — „Врабча“, Демократическата партия, Българския земеделски съюзъ — Стара-Загора, Националибералната партия и Радикалната партия, сж подадени 8.455 бюлетини; за листата на коалицията Демократически сговоръ и Националибералната партия — обединена сж подадени 4.497 бюлетини; за Работническата партия — 2.682, за Работническата социалдемократическа партия — 288; за Българския земеделски съюзъ, оранжевъ — 483.

При този резултатъ въ Елховската избирателна околия, където се избиратъ трима народни представители, изборниятъ длѣителъ е 5.539. Съгласно чл. 120 отъ изборния законъ, въ разпредѣлението на мандатитѣ следва да участвува само Народниятъ блокъ, който е получилъ 8.455 гласа. Всички останали партии не участвуватъ въ разпредѣлението на мандатитѣ, понеже не стигатъ длѣителя.

Отъ листата на народния блокъ, провъгласени сж за народни представители: Асенъ Буковъ, Стойчо Георгиевъ и Георги В. Стояновъ, а за допълнителни народни представители отъ сѣщата листа — Димитъръ Г. Мутафчиевъ и Христо Димитровъ.

Г. г. народни представители! По този изборъ сж подадени две контестації. Едната контестація е отъ г. Димитъръ п. Николовъ, кандидатъ отъ листата на лѣвия блокъ, до председателя на Народното събрание. Въ нея той се оплаква, че на 12 юний, когато пристигналъ въ Ямболъ, билъ предупреденъ да не напушта града и да не отива по селата, и че вечерта на 12 юний, като тръгналъ за Каваклий, билъ арестуванъ неговиятъ шофьоръ, за да не можелъ да продължи пътуванието си; въобще оплаква се, че билъ възпрепятствуванъ при пътуването си изъ Елховската околия — нѣщо, което ставаше навсѣкжде въ страната. Нѣкои особени данни не сж изнесени.

Другата контестація е подадена до прокурора при Ямболския окръженъ съдъ отъ Тодоръ Сѣбевъ, застъпникъ на Народния блокъ. Оплаква се, че не билъ допущенъ до бюрото и че Стойко Атанасовъ, отъ с. Ташъ-тепе, донесълъ единъ поясъ избирателни пликове, пълни съ сговористки бюлетини, които впоследствие се мъчили да турятъ въ избирателната кутия.

Г. г. народни представители! Да се каже, че въ Елховската избирателна околия не е имало тероръ, машинации и издевателства — би било пресилено. И въ тази околия, както навсѣкжде, е имало и машинации, и издевателства, и тероръ; но по всичко изглежда, тѣ не сѣ били отъ естество да промѣнятъ резултата отъ избора, или, по-право, не сѣ могли да промѣнятъ непоколебимата воля на избирателитѣ, които сѣ гласували за кандидатитѣ на Народния блокъ.

При туй положение, комисията намира, че следва изборътъ въ Елховската избирателна околия да бѣде утвърденъ.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представитель г. Асенъ Буковъ.

А. Буковъ (з): Г. г. народни представители! Може да се каже, че изборътъ за народни представители въ Елховската избирателна околия съставлява едно щастливо полуизключение отъ изборитѣ въ другитѣ околии. Никой отъ кандидатитѣ въ тази околия не може да поеме тази отговорностъ, да каже, че тамъ не е имало тероръ, или пъкъ че е имало голѣмъ тероръ. За забелязване е, обаче, едно, г-да, на което искамъ да обърна вниманието ви — че терорътъ въ този размѣръ, въ който той съществува тамъ, бѣше резултатъ не на мѣстнитѣ власти или на отгѣлни кандидати, или на Сговора, на трети или четвърти, но бѣше резултатъ, последица отъ минаването на г. проф. Петко Стайновъ, тогава министъръ на желѣзницитѣ, и на г. Данаиловъ, тогава министъръ на благоустройството. За забелязване е, че следъ като тѣзи лица минаха презъ околията, първото нѣщо бѣше единъ отъ моитѣ агитатори да бѣде битъ, и второто — засилването на терора, въ смисълъ да се биятъ агитаторитѣ и да се интерниратъ въ Кавакли и въ Козлуджа. До тѣхното идване въ нашата околия, като изключение, нѣмаше абсолютно нищо, бѣше спокойно; дойдоха министритѣ — и се наруши спокойствието въ Елховска околия.

Констатацията, която е направилъ Димитъръ п. Николовъ, азъ мисля, че тя не е толкова справедлива. Въ Елховска околия имаше свобода, но него го бѣше страхъ да ходи изъ околията. Особено съ свобода се ползуваха другаритѣ отъ лѣво — тѣ си ходѣха съ автомобили. Но не мога да кажа, че въ тази околия положението бѣше такова, каквото въ съседнитѣ, където действително се во-

дѣше една война такава, каквато рѣдко сѣмъ виждалъ при други избори.

Моля, прочее, г-да, изборътъ въ Елховска избирателна околия да бѣде утвърденъ.

И. Лѣкарски (д. сг): Не е вѣрно, че министритѣ сѣ инспирирали терора.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които сѣ съгласни да се утвърди изборътъ въ Елховска избирателна околия, така както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата г. министърътъ на вътрешнитѣ работи.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Г-да! Дневниятъ редъ на днешното заседание е изчерпанъ. Ще моля сега да се преустанови заседанието. За утрешното заседание предлагамъ следния дневенъ редъ:

1. Трето четене законопроекта за опрощаване глобитѣ за закъснение върху прѣжитѣ данѣци, данѣка върху материалитѣ, отъ които се вари ракия и акциза на виното;
2. Първо четене законопроекта за допълнение закона за Българската народна банка — който ви се раздаде;
3. Първо четене законопроекта за временни удържки върху заплатитѣ на държавнитѣ служители, на служителитѣ при изборнитѣ и при общественитѣ учреждения, както и върху пенситѣ за изслужено време за 1931/1932 финансова година, и
4. Провѣрка на изборитѣ.

И. Лѣкарски (д. сг): Г. министре! Не смѣтате ли, че много прибрзано се поставя на дневенъ редъ законопроектътъ за намаление заплатитѣ на чиновницитѣ? Въпросътъ е много обширенъ и не може да се проучи за една нощъ.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които сѣ съгласни да вдигнемъ сега заседанието и следващото заседание да бѣде утре, съ така предложения отъ г. министра дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 19 ч. и 15 м.)

Подпредседателъ: Н. ЗАХАРИЕВЪ

Секретари: { ВАС. МАРИНОВЪ
 { Н. ГАВРИЛОВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: Д. АНТОНОВЪ